

ଛତ୍ରାଏ ବିପତ୍ତି ସ୍ଵାମୀଭୀତୀ ପ୍ରୀତି ଆତ୍ମର ଅପତ୍ୟ ସ୍ଵେଦ
ପେଟର ବେଦନା ସହୃଦ ହୃଦନା ପାପକୁ ଦେଲେ ସେ ଦେହ । ସେ ଶ୍ରେଣୀ
କଲେ ଡକାଇବି ଘରପୋଡ଼ି

ଏକା ଜହଲ ଯିବାକୁ ଲୋଡ଼ି, କାଳ କଟାନ୍ତି ସେଠାରେ ପଡ଼ି । ୪ ।
ଲୋକଙ୍କ କାତର, ଦେଖିପରକାର ସାହାଯ୍ୟ କ୍ରମେଟୀ କଲ ।
କରିଣ ଆଦର, ଧନୀ ଜମିଦାର । ସଭାକରି ବସାଇଲ । ସେ ବୋଲେ
କିଛି କିଛି ସର୍ବ ଲୋକେ ଦେଲେ

ଲୋକେ ତରିବେ ଏଥୁରୁ ହେଲେ, ନାଶ ହେଉଛନ୍ତି ସେ ବକଲେ । ୫ ।
ହେଲ ଏହୁ ମତେ ଅନୁଛନ୍ତି କେତେ ମଫସଲ ସହରରେ
ଯମିଲେ କଜାଲି ନ ହୁଏ ସମ୍ଭାଳି ଯେତେ ଯେତେ ଉପାୟରେ ସେ ଦ୍ଵାରୀ
ନ ଶୁଣଇ କାହାର ଗୁହାରି

କରେ ଆପଣା ହୃଦୁମ ଜାଣି, ପେଟ ନାମେ ପିଠାଏ ପୁଣି । ୬ ।
ଆତ୍ମର ହୃଦରେ କଲ ସରକାର କଲିକତାକୁ ଲେଖିଲ
ମୁଦ ଦଣ୍ଡ ଦାର ପ୍ରଜାଜମିଦାର ମେଲ ଭାଙ୍ଗିବା ବୋଇଲ ସେ ଏବେ ।
ଦେଖି କେମନ୍ତେ ଧାନ ନ ଦେବେ

କେତେକାଳ ମହାର୍ଯ୍ୟ ରଖିବେ, ବଲେ ଯାଡ଼ଣ ସମ୍ଭା କରିବେ । ୭ ।
ବୋରଟ ଖବର ପାଇଣ ଡକ୍ଟର ଚଳାଇ ହୁକୁମ ମାନ
ଯାହାଜେ ସହର ଧାନ ବଦଳର ଠାକୁ କରାଇ ଚଳାଣ । ସେ ଧନ୍ୟ
କେତେ ଗଲେଟି ପୁଲିସ ସନ୍ୟ ।

ଦେଖ ନ ନିଶ୍ଚେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ, ନେବ ଏକା ଦୁର୍ଗାରେ ଯେ ଗଣ୍ୟ । ୮ ।
କହେ କଲଟର ଶୁଣ ହେ ନାୟର ଦଡ଼ିସ୍ତେ ନକର ଦେଖି
ଯାଅ ବଦଳର ଚାଉଳ ଉତାର ପଠାଅ ଶଗଡ଼ ଭରି ହେ ଜାଣ
କିଛି ହେବ ଯେବେ ନୋକସାନ

ହେବ ତୁମ୍ଭେ ବଡ଼ ହଇରାଣ, ଧରି କହୁଛୁ ତୁମ୍ଭର କାନ । ୯ ।
ଗୋବିନ୍ଦ ଆଗରେ ତା ପଛେ ନାୟର ତା ପଛେ ସାହେବ କେତେ
କେବା ବଦଳର କେ ଯମ୍ଭୁ ଦ୍ଵୀପର ଯାଆନ୍ତି ଅତି ତୁରନ୍ତେ ସେ ମାଲ
ଉତାରବାର ଦେଖି ଗହଲ

ବଦଳରେ ଆସି ହୁଏ ଠୁଲ, ତାଲ ଦଣ୍ଡାରେ ନ ମିଲେ ସୁଲ । ୧୦ ।
ଦେନି ପରୁଆନା ପିୟାଦା ରଞ୍ଜନା ଜମିଦାରଙ୍କ ପାଖକୁ
ନ ଦେଲେ ତ ଗାଡ଼ି ଦେବନାହିଁ ଗୁଡ଼ି ହୁକୁମ ଅଛି ଆମ୍ଭକୁ ସେ ଆଉ
କଥା ଆମ୍ଭେତ ଶୁଣିବୁଁ ନାହିଁ ।

ସିଧା ଦିଆ ଆଗେ ପ୍ରାଣ ରହୁ, ପଛେ ଆଣିବା ଶଗଡ଼ କାହୁଁ । ୧୧ ।

ଓ କେତେ ଦିନଅନ୍ତେ ଗାଞ୍ଜ ଗୋଟା କେତେ ଦେନଶ ଚାଉଳ ଆସେ
 ଶୁଣି କଲଟର ଆଉ କମିସ୍ନର କହନ୍ତି ଅତି ସାହାସେ । ସେ କାଲି
 ଶସ୍ତା ବିକିବା ସକାଳ ଓଳ

ଏକା କିଣିବେ ଦୁଃଖୀ ଲଙ୍ଗାଳ, ମାଗୁଥିବେ ତ ମୁଦବକାଳ । ୧୨ ।

ବାଲୁ ବଜାରରେ ଥାନା ନିକଟରେ ପୁଲିସ କଚେରି ଯହିଁ
 ବାଢ଼ା ବନ୍ଦୁମେଲ ପଦ୍ମଗୁରୁମିଲ ମୋହରର ମୋଦ ରହୁ ସେ ଭଲ
 କଉଡ଼ୁକ ମାନ ସେଠି ହେଲ ।

ସେସ୍ତାଦାର ଚାଉଳ ବିକଲ, ବଡ଼ ଧୁମରେ ଚଳେ ମାମଲ । ୧୩ ।

ଫିଟିଲ ଗୋଦାମ, ବଡ଼ ଧୁମ ଧାମ, ଯମା ହେଲେ ସବୁ ଲୋକ
 କେବୋଲେ ମୁଁ ଯିବି ଆଗ କରି ନେବି ହୋଇଛି ମୋତେତ ଭୋଗ ସେ ମିଳ
 କରୁଥାନ୍ତି ସବେ ଠେଲ ଠେଲ ।

କଳସ୍ତବଳ ଦିଅନ୍ତି ଗାଲି, କେକାହାକୁ ଦିୟେ ମାଡ଼ି ଦଳି । ୧୪ ।

ହେଲ ଯେତେମାଡ଼ି ଭଙ୍ଗିଲିତ ହାଡ଼ି ଆଉ ନେବାର ଚାଉଳ
 ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ଡ଼ରେ ନରହୁ ସେଠାରେ କହନ୍ତି ସୁଦକୁ ବୋଲି ହେ ଗୁରୁ
 ଆଜ ପ୍ରାଣେଶ ଆମ୍ଭ ଚୁହୁ

ମାଡ଼ ପାରିବା ନାହିଁତ ସହ । ଭୁଲୁ ଚାଉଳ ସେରକ ପାଇଁ । ୧୫ ।

ଦୟାସାଗର ହୋଇ ସରକାର ଯାହାଜ ପଛେ ଜାହଜ
 ଚାଉଳ ପଠାନ୍ତି ଟଙ୍କା ନ ମାଗନ୍ତି ଗୋଟି ଗୋଟି କରିସଜ ହେ ଏବେ
 ଦିଅ ଚାଉଳ ଯେ ଯେତେନେବେ ।

ବଜାରରେ ସସ୍ତା ହେବତେବେ, ଲୋକେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଖାଇବେ । ୧୬ ।

ନଦୀ ପଥଦେଇ ଚାଉଳ ଆସଇ ବାଟରେ ନାଉରି ଯେତେ
 ବୋରା କରି କଣା ନିଅନ୍ତି ତା ଜାଣା ନ ଯାଏ ରହେ ଗୁପତେ ସେ ଯାଉ
 ଯାର ଯେମନ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ସେ ଖାଉ

ହେସାବରେ ଗୋଲ କିଛି ନୋହୁଁ

କେବା ବୁଝିବାକୁ ଅଛି ଆଉ । ୧୭ ।

ଚାଉଳ ଚାକର ହେଲେ କଲଟର ରଖନ୍ତି ସବୁ ହେ ସାବ ।
 ବିଚାରି ବିଚାରି ଡ଼ଙ୍ଗାଗଡ଼ି କରି ପଠାନ୍ତି ସେ କେତେ ଠାବ ସେ ସାର
 ହେଲ ଏକା ଚାଉଳ ବେପାର

ମୁଦଖାନା ହେଲ ଦରବାର, ବନ୍ଦ ହେଲ ଆଉକାରବାର । ୧୮ ।

ବେଳକୁ ବେଳ ହୁଏ ଭାଉ ବଦଳ, କେହି ନ ବୁଝେ ସେ କଥା
 ମୁଦସରକାର ଦୁହେ ବରବର ହେଲ ଆଡ଼ମ୍ବର ବୃଥା ସେ ଦୁଃଖୀ ।

ଜଣେ କେତୁତ ନ କଲେ ପୁଣି

ଅନ୍ଧବିନା ପେଟଗଲ୍ଲ ପୁଣି, ଆଉ ପିଠିରେ ଖାଇଲେ ମୁଖୀ । ୧୫ ।

ପଠାନ୍ତି ବୋରଟଆରେ କର କୁଟ ତା ପଛରେ ମେଳନଲ

ଆସି ସେ ସମସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ୟସ୍ତ ନ କଲେ କିଛି ସଫଳ ସେ ବଲେ

ମୁଦି ଦଣ୍ଡିଦାର ସଙ୍ଗୀ ହେଲେ ।

ଦିନୁ ଦିନୁ ଯେତେ କଷ୍ଟ ଦେଲେ, ଦଳ ଜଙ୍ଗାଲିଙ୍କ ବଢ଼ାଇଲେ । ୧୦ ।

କକୁଟ ସାହେବ କ୍ରମେଟୀ ନାଏବ ଜଙ୍ଗାଲି ଦୁଃଖ ବୁଝନ୍ତି

କରି ମୁକରର କେତେ ମୋହରର ଯାହାକୁ ଯେହ୍ନେ ପଠାନ୍ତି ସେ ଯାଇ

ଆପେ ଦୁଇ ହୁଂସା ଗଲେ ଖାଇ ।

କଙ୍ଗାଲିକୁ ମାଇଲେ ଗୋଡ଼ାଇ, ତାହା ବୁଝିବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।

କେହି ଅକସ୍ମାତେ ପଡ଼ିଗଲେ ହା କେ ପାଏ ନିଷ୍ଟୁକ ପ୍ରହାର

ଜ୍ୱଳର ଜଠର, ମାଡ଼କୁ କିଡ଼ର ପୁନଃ କରଇ ଆହାର ସେମନା

ଯେତେ କହ ନାହିଁ କରେ ଯେନା

କଲେ ସାହେବଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ବଣା, ଫଉଜ ଦାଣ୍ଡକୁ ହୁଅନ୍ତି ଟଣା । ୧୧ ।

ପିଟନ୍ତି କକୁଟ ନାହିଁତ ଆକଟ ସାନ୍ତି ଯାକୁ ଯେଉଁଠାରେ

କିଛି ହେଲେ ଉତ୍ତାନାହିଁ ବୁଝାମଣା ଦିଅନ୍ତି ଆଗେ ପାହାରେ ସେ ଭଲ

ହେଲୁ ଫଉଜ ଦାଣ୍ଡ ମାମଲ

ସାହେବଙ୍କୁ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହେଲ

ରାଜି କରନ୍ତି ହୋଇ ମୁଦଲ । ୧୩ ।

ହେଲୁ ଏହୁମତେ କଥା ଯେତେ ଯେତେ କହୁପାରେ କାହା ସାଧ

ବଞ୍ଚନ ବେପାର ଶସ୍ତ୍ରା କାରବାର ହେଲୁ ନ ମିଲେ ଖାଦ୍ୟ । ସେ ଭୁଞ୍ଜି

ଭଲ କରିବାକୁ ଲୋକ ଜଗୁ

ଏବେ ଦଇବ ହାତେ ଚିକିତ୍ସା ଆଉଁସକୁ କଥାଯାକ କଥ । ୧୪ ।

ସୁଧାରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେବାକୁ ଆହାର ନ ପାଇ ଜଗତ ଜନ

ଗୁଡ଼କ ପକ୍ଷୀର ପରାଏ ଅସ୍ତର ମେଘକୁ କଲେ ଧୁଆନ ସେ ପୁଣି

ମେଘ ନିଦିପ୍ତାମନରେ ଗୁଣି

ମଲ ବିଆଳି ନ ପାଇ ପାଣି, ହୁଂସା ଉଡ଼ିଯାଏ ତାହା ଶୁଣି । ୧୫ ।

କେତେ ଦିନ ଅନ୍ତେ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରା ବହୁ ସୁରପତ

ଗୁଡ଼ି ଘନରଡ଼ି ଆର ମୁଁଲେ ବଞ୍ଚି କରନ୍ତି ବରସା ଅତି ସେ ଭଲ

ସତେ ମେଘ କି କଣା ହୋଇଲ

ନଦୀ ପୋଦଣ କୁଳ ବୁଞ୍ଚିଲ, ଆଉ ହୁତ ବିପତ୍ତକ ହେଲ । ୧୬ ।

ବୁଢ଼ିଲ ବଥାଳି କେପାରେ ସମ୍ଭାଳି ଶାଳିଲ ଅନେକ ବନ୍ଧ
 ଦୁଇ ସପ୍ତ ଦିନ ପାଣିରେ ରହଣ ଗଛ ପତ ଗୁଡ଼େ ଗଛ ସେ ତାହା
 ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟ ଗୁଡ଼ନ୍ତି ଆହା
 ହେବ ଏଥର କେ ଅବାସାହା, ପରିଗଳ ଥିଲ ଶେଷସାହା । ୧୭ ।
 ଦଇବ ଛାଆଣ କେ କରିବ ଆନ ଅଛଇ କାହା ଶକତି
 କିଜାଣି ଏମାନ କଲେ ଭଗବାନ କେଜାଣିମ ତାଙ୍କ ମତି ସେ ଜାବ
 ଏକା ସହୁବ ଯାହା ଘଟିବ ।
 ଆଉ କହୁ କି କରି ପାଶବ, ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କେମନ୍ତ ଜାଣିବ । ୧୮ ।
 ସଂସାର କୁହୁଡ଼ି ଲୋକ ତନ୍ତ୍ର ବୁଢ଼ି ମରନ୍ତି ଗୁରୁକୁ ତହିଁ
 ଉଧାର କରତା ଏକା ସେ ବିଧାତା ଦୁଃଖୀ ନାହିଁତ କେହୁ ସେ ଚନ୍ତ୍ର ।
 ତାଙ୍କୁ ହୋଇଣ ସଙ୍ଗେ ନଷ୍ଟିନ୍ତି
 ବେଗେ ଦୁଃଖର ହୋଇବ ଅନ୍ତ, ଏଥୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କହୁତ । ୧୯ ।
 କର୍ମକୁ ଆଦରି ରହୁଛ ଯେପରି ରହୁ ଆଉ ଦିନା କେତେ
 ସମ୍ପଦ ବିପଦ ମନୁଷ୍ୟ ଆୟୁର ଜାଣନ୍ତୁହେ କଦାଚିତେ ସେ ରହୁ
 ଆଉ ଦିନିମାସ ଦୁଃଖ ସହ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ହେବେ କୃପାବହୁ, ତାଙ୍କ କୀର୍ତ୍ତିଗୁଣରେ କହୁ । ୨୦ ।

ସହର କଟକ ଆଲମଗଦ୍‌ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ଭାଜର ପଥର ଗୁପାରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରଚ୍ଛର କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ଭାରତୀୟ ଶାସନ ବିଭାଗ ତା ୨ ରଖ ମାତ୍ରେ ଅକ୍ଟୋବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା
ମୁଦ୍ରାକର ଦିନ ଆଶ୍ୱିନ ସନ ୧୨୭୪ ସାଲ ଦଶମ ସଂଖ୍ୟା

କଟକରେ ସେଶନ ଅଦାଲତ

ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେତୁରୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଯେ ରୂପ କଷ୍ଟ
ହୋଇ ଅଛି ହାଜିମମାନଙ୍କର ସେଥିରେ ଉତ୍ତରାନ୍ୱୟ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ଅଥବା ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦମନ ସକାଶେ ମଞ୍ଚସଲର ରେବନ୍ୟୁ ଫଉଜଦାରୀ
ଓଗେର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କର୍ମର ବିସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁରେ
ଆଜକାଳି ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଓ ହାଜିତରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦।୪୦୦
ରୁ କମ ନାହାନ୍ତି । ମକଦ୍ଦମା ଅଧିକାଂଶରେ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଡକାଉଡ଼ ଓ ଅପଦୃତ
ପଦାର୍ଥ ପ୍ରାୟଶଃ । ଏକ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆସାମୀ ଓ ଗୁଡ଼ାମିଶି ପ୍ରାୟ ଦୁଇଗଜ
କଣ କମ୍ପା ତତୋଧିକ ହୋଇଅଥାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବିଦେଶୀୟ ପାଠକମାନେ ଏ ରୂପ
ବୋଧ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏଦେଶରେ ଅନେକ ବଦମାସ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହଇ ଓ ଯେ ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମାମାନ ଦଣ୍ଡବଧୁ ଅଇନର
ତାରତମ୍ୟାନୁସାରେ ଡକାଉଡ଼ରେ ଗଣ୍ୟ ହୁଅଇ ସେ ସମସ୍ତକୁ ସ ମାନ୍ୟ ଅଧରାଧ
କହଲେ କୁହାଯାଇ ପାରେ କାରଣ କି ଗଣ୍ୟର ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେତୁରୁ ଲୋକମାନେ
ଜରୁପାୟ ହୋଇଯାହା ଘରେ କିଛି ମାତ୍ର ଧାନ ସଦୃଶ ସମ୍ଭବ କରନ୍ତି ସେଠାରେ
ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଲୋକମେଲି କରି ପ୍ରବେଶ କରିଶାନ୍ତର ଗଣ୍ୟ ଲୁଟି କଣ କିଛି ବେଳୁ
ଅଂଶ ନେଇଯାନ୍ତି । ଅଧିକ ସମୟରେ ଏରୂପ ହୁଅଇ ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଯେତେ
ଗଣ୍ୟ ଅପଦୃତର ଦ୍ୱାରା ଡକାଉଡ଼ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି - ସେଥିରେ ଏକ ଏକ
କଣଙ୍କର ଅଂଶରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦମର ଆହାର ଚଳିବାର କଷ୍ଟ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଆଇନ
ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଲଟାକୁ ହେବ ଓ ଆଇନ କ୍ଷମେ କର୍ମ କରିବାକୁ ହାଜିମ
ମାନେ ଯତ୍ନପରୋଦ୍ୟାୟି ଯତ୍ନକଲେ ସୁଦ୍ଧା କର୍ମ ଏତେ ଅଧିକ ହେଉଅଛି ଯେ ତାହା
ଶେଷ କରିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଯେ ପରିମାଣରେ

ଓଡ଼ିଆଦାଣ୍ଡ ଓ ସମ୍ପଦ ଦ୍ଵାକମ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚତୁର୍ଭୁଜରେ କର୍ମ ବୃଦ୍ଧି
 ଦେଲେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ସୁଖ୍ୟା ସେହିପରି ଅଛି । ଓ ସେଥିରୁ ଏହି ଫଳ ହୋଇ
 ଅଛି ଯେ ଦ୍ଵାକମମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଅନେକ ଦିନ ପକାଇ ରଖିବାରେ ସର୍ବ ସାଧାରଣ-
 ଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କ୍ଳେଶ ଓ ଦଶ ହେବଅଛି ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଉପରେ ଲେଖିଲୁଁ ସେଥିରୁ ଅଦାଲତରେ ତହିଁର
 ବିଶେଷ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଜ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଲେକ୍ଟାଣ୍ଡର
 ସାହେବ ଯେପ୍ରକାର ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ତ୍ତା ପଦର
 ଉପଯୁକ୍ତ ତାହା ଅସମ୍ଭବ କାହାରିଠାରେ ଅବଦଳ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କଠାରେ ଏତେ
 ଦାଏର ମକଦ୍ଦମା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ଯେ ସେ ଫେବୃର୍ତ୍ତର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରଣ
 ମୁକରର କଣ ଗଲେଣି ତହାର ଶେଷ ହେଉନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ
 ଲେଖିଅଛୁଁ ଯେ ଏକ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅସାମୀ ଓ ଗୁହା ହୋଇ ୧୦୦ ଜଣଙ୍କର
 ଅଧିକ ଅତିଏକ ଏମାନଙ୍କର ଜମାନବଦୀ ନେଇ ମକଦ୍ଦମା ଶେଷ କରିବାକୁ ନିତାନ୍ତି
 ପକ୍ଷରେ ୩/୪ ଦିନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ଅସାମୀମାନଙ୍କୁ ୪/୫ ମାସ ଅନର୍ଥକ
 ଦାକତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟା ଛଡ଼ା ଆହୁରି ଏକ ଅନିଷ୍ଟ କାଳ ହୁଅଇ । ଗୁହାମାନେ ଏତେକାଳ
 ଉନ୍ମତ୍ତ ମଦକରେ ପାଦୁ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନ୍ଧାଭାବରେ ଅଥବା ଓଲଟଠାର
 ପକୋପକର କେତେ ଲୋକ ନିମନ୍ତ ଛବନ ଅଥବା ଦେଶାନୁରକୁ ଗମନ କରିଥାନ୍ତି ।
 ସୁନ୍ଦରୀ ସାକ୍ଷୀ ଅଭାବରେ କେତେ ସ୍ଥଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
 ଓ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଗୁହାମାନେ ପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତି ମକଦ୍ଦମାର ଉପସ୍ଥିତ ସମୟ ଅନେକକାଳ
 ଗତ ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସ୍ଵରଣ ନଥାଏ ଏ
 ସମସ୍ତ ବିପ୍ରମୁମାଦ ବିବେଚନାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦ୍ଵାକମମାନେ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସକାଶେ
 ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ସେଶନଯଯ ପଠାଇବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁରୋଧ
 କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଶ୍ରୀ ମହମାଣ୍ଡିବ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେପ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସାହେବ
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆକସ ସାହେବଙ୍କୁ କଟକ ଅର୍ଥାତ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ସେଶନଯଯ ସ୍ଵରୂପ
 ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଶଂସିତ ସାହେବ ଏଥି ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ମା ୭ ସ ହେଲ ।
 ବାଲେଶରରେ ସେଶନଯଯ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେଠାକାର ଦାଏରା କର୍ମ
 ନିକାସ କରୁଥିଲେ । ସେ ସତ୍ତ୍ଵର ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ଏଠାକାର କର୍ମ ଅନେକ ନିକାସ
 କରି ମାଗବେ ଓ ଅବଲମ୍ବରେ ଦାଏରା ମକଦ୍ଦମା କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହେବ । ମାତ୍ର
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭରସା ଥିଲା, ଯେ ବାଲେଶରରେ ଓଷାକସ ସାହେବଙ୍କୁ ରଖି କଟକ
 ସେଶନ ଯଯ ସାହେବଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାକମ ନିଯୁକ୍ତ
 ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯାହାହେଉ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଓଷାକସ ସାହେବ ଶୀଘ୍ର ଏଠାକୁ ଆସି
 କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କଲେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେ ? ।

ଇନକମଟେକସ

ଗତମାସ ତା ୧୪ ରଖ ହୁଏ ପେଟ୍ରୀଅଟ ପରିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଭାରତ ବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଇନକମ୍ ଟେକ୍ସ ଜାଣି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛନ୍ତି ଏଥର ଆଇନର ମୁହାବତା ଅବଲମ୍ବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ସଭାରେ ଆଗତ ହେବ ଓ ଆସକ୍ତା ଜନଓରିମାସ ତା ୧ ରଖରୁ ତାହା ଜାରି ହେବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଠକ ମହାଶୟକୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କାଳରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ଦେଖିଅଛୁ ବୋଲି ଯେବେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ନିବେଦନ କରି କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନାହିଁ କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ କାତର ହୋଇ ନାନାସ୍ଥାନରୁ ଗୁଡ଼ିଲ ଆଣି ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଲୁଟାଇ ଦେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଟିକସ ନେବାର ପ୍ରମାଦ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଇନକମ୍ ଟେକ୍ସ ଗ୍ରହଣର କାରଣ ଏହି ଯେ ସରକାରୀ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟର ତଡ଼ାବଧାରକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାସି ସାହେବଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଭାରତବର୍ଷର ଆୟ ଏ ବର୍ଷ ନ୍ୟୁନ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ହୋଇଅଛି ଓ ସେଥିରୁ ନିୟମିତ ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ଏ ବର୍ଷରେ ଫଣ୍ଡମ ଅର୍ଥାତ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ମାଲ ଅମଦାନ ରପ୍ତାନିର ମାସୁଲ ଓ ଅଫିମ ବିକ୍ରି ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରବାପେକ୍ଷା ଅଳ୍ପ ହେବାର ଜଣାଯାଇ ଅଛି । ଏପରି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶକୁ ତଣ୍ଡୁଳ ପଠାଇବା କାରଣ ଯେଉଁ କୋଡ଼ିଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ପ୍ରାୟେ ଅଧେ କମ ଓଜନ ଓ ନାନା ପ୍ରକାରେ ନଷ୍ଟ ହେବା ହେତୁରୁ ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ରୂପ ଭୟ ଜାତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଫସଲ ନୋକସାନ ସକାଶେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର ଦେବାର ପ୍ରାୟ ନଷ୍ଟ ଏ ସମସ୍ତ ଜାଗରୁ ଆୟର ଅନେକ ଲାଭ ହେବ ଅତଏବ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାସି ସାହେବ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଯେ ଆଗତ ଜନଓରି ମାସରୁ ନୂତନ ଟିକସ ଜାରି କଲେ ସେ ତଡ଼ିମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ । ଏବଂ ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ମାତ୍ର ଏକବର୍ଷ ଆୟରେ କିଛିତ ଉଣା ପଡ଼ିଲେ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏତାଦୃଶ କଠିଣ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ ବିନା ସାଧାରଣ ବ୍ୟୟ ଚଳାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା

ହେଲେ ଏହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କି ହେବ ? ବିଶେଷରେ ଏ ବର୍ଷରେ ସରକାରର ଯେବେ ଅଳ୍ପ ଆୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ସେଥିରେ ସରକାରର ଯେବେ ଅଳ୍ପ ଆୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ସେଥିର ଚତୁର୍ଭୁଷା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥାନ୍ତୁ, ବଙ୍ଗଳା ମାନ୍ଦ୍ରାଜାଦି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉଡ଼ିଶାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶାନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ନେଥିବୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାର ସନ୍ଦେହ । ମାତ୍ର ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବର୍ଷକୁ ୪୧୨୦୦ ଲା ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ଦେଇ ତାହା ଉପରେ ଯେଉଁମାନେ ଆୟ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଟେକ୍ସଟ ନେବେ ଏଥିରେ କି ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କର ବିସ୍ତର କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ? ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ଲୋକ ଜମିଦାରମାନେ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏମାନେ ରାଜସ୍ୱ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଓ ବଙ୍ଗଳାର ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ଯେଉଁପ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ କି ସେମାନେ ଅନେକ ତହୁଁ ଢେର ପଡ଼ିନାହାନ୍ତି ? ଏ ସ୍ଥଳେ ଟେକ୍ସଟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହତକର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରର ବିଶେଷ ଅବମାନନା ହେବ । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ସରକାର ଏକବର୍ଷ କିଛିତ ବ୍ୟୟ କଲେ ବୋଲି ସେହି ଛଳରେ ବିସ୍ତର ଟଙ୍କା ଆୟ କରିବାର ଏକ ଉପାୟ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟତଃ ଲୋକେ ମହାରାଣୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଶାସନକୁ ଟେକ୍ସଟ ନେବାର ରାଜତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ ତହିଁକି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଟେକ୍ସଟର ପ୍ରସ୍ତାବ ସୁବର୍ଣ୍ଣକୁ ଟାଙ୍ଗଣା ପ୍ରାୟ ହେବ ।

ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର

ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦର ସହୃଦ ଶ୍ରବଣ ନରୁଥିବୁ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ହୁକୁମ ନାଗଜିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ରାଜସ୍ୱମାତ୍ର ପାଇବା ଆଶାରେ ଦରଖାସ୍ତ୍ର ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୋର୍ଡ଼କୁ ନ ପଠାଇ ଏକାବେଳକେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପଠାଇବା ତ କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ଅଭିମତ ଅପେକ୍ଷାରେ ସେ ଦରଖାସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇପାରନ୍ତି । କମିସ୍ନର ସାହେବ ଆପଣା ରାୟ ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଆଉ ତାଙ୍କଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କି ଅଧିକ ଜାଣିବାର ଆଶା ରଖିପାରନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରେବନ୍ଦ୍ରସାହାହେବ ଅମୃତ ମଙ୍ଗଳ ସକାଶେ ପ୍ରେରଣା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭ ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଓ ବୋର୍ଡ଼ରେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର ଦିଅନ୍ତୁ ନା ଏକାକେଳେ ମହାନଦୀ ଏହି ପାରିବୁ

ଜମିଦାରଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଅସାରତ
 ଏଥିପ୍ରକାଶ ଆନ୍ତେମାନେ ପାଠକ ମହାଶୟକୁ ଜଣାଇ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ସେ ବସ୍ତୁରେ
 ଆହୁରି କିଛି ବକ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଜମିଦାରମାନେ ଚାହୁଁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ତାହା
 ଆଗତ କରିପାରନ୍ତି । ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମନୋଯୋଗ ପ୍ରକାଶ ପାଠକଲେ
 ସେଥିରେ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ରରେ
 କେବଳ ଜମିଦାର ଡାକିବା ଅଛି ଓ ତାହା ମାତ୍ର ନ ଦେଲେ କେବଳ ଜମିଦାରଙ୍କର
 ଛତ ହେବ । ଯଦ୍ୟପି ସେ ବିବେଚନା କରନ୍ତେ ଯେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ରରେ ରାଜସ୍ୱର
 ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ହୁଅଇ ତାହା ହେଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ମାତ୍ର ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ
 ଲେଖନ୍ତେ । କାରଣ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପକାର ସକାଶେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭରେ
 ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପ ଚଳାଇବା କାରଣ ବିଶେଷ ବେଷ୍ଟା ପାଉଅଛନ୍ତି ।
 ସେ ସ୍ତଳେ କି ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର କାଙ୍କର ମାନସ ହୋଇପାରେ ? ମାତ୍ର
 ଜମିଦାରକୁ ମାତ୍ର ନ ଦେଲେ ପ୍ରଜାର ନିସ୍ତାର ନାହିଁ । ଜମିଦାର ସହଜରେ
 ନିରୂପୟ ହୋଇଅଛି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କର ଆଦାୟ ସକାଶେ ସୁତରାଂ ପ୍ରଜାର
 ସର୍ବସ୍ୱ ବିକ୍ରୟ କରାଇବ ଓ ଦରବାରରେ ମଧ୍ୟ ତେଜେବେଲେ ପ୍ରଜାର ସହାୟ
 କହୁ ହେବନାହିଁ । ଯେନେ ସର୍ବସ୍ୱରେ ସମ ଭାବରେ ଶସ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା କେବେ
 ମିସ୍ତର ସାହେବଙ୍କ କହୁବା ମତରେ ଶସ୍ୟର ବେଶୀ ମୂଲ୍ୟ ହେତୁରୁ ଅଲ୍ଲେଖରେ
 ଖଜଣା ଆଦାୟ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ନୋକସାନ ତ ସେପରି ବିଷୟ କରି ହୋଇନାହିଁ ।
 ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ସର୍ବେକ ଫସଲ ନୋକସାନ ସେ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଜାମାନେ ଧାନ୍ୟ
 ମହାଦ'ରେ ବିକ୍ରି କରି ଖଜଣା ଆଦାୟ କରିନାହାନ୍ତି । ଅଦେଲ ସଥମ କିନ୍ତୁରେ
 ସେମାନେ ଘର ଓ ଗୁମ୍ଫର ପଦାର୍ଥମାନ ବିକ୍ରି କରି ଖଜଣା ଦେଇ କିଛି ବାଟକେ
 ନେଇ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେଲେ । ଅପ୍ରେଲ ମାସ କିନ୍ତୁ ନ ହୋଇଥିଲେ ଗୁମ୍ଫାର
 ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ଜମିଦାର ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ବିବାଦରେ
 ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆଉ ନିସ୍ତାରନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସର୍ବାର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ବିବେଚନା କରିବେ ତେବେ ମଙ୍ଗଳ ନିରୂପା ନିବନ୍ଧୁର ମାତ୍ର ଓ ଉତ୍ତମକୁ ଉତ୍ତମର
 କରିବ । ଆନ୍ତେମାନେ ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ରୂପ
 ଦେଶରେ ଶସ୍ୟସବାର ବିଶ୍ୱାସରେ ରୁଞ୍ଜନ ଶୀଘ୍ର ନ ପଠାଇ କେତେ ଲୋକକୁ
 ସମନ ଭବନକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେ ରୂପ ଯେମନ୍ତ ଶସ୍ୟର ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟରେ ଜମିଦାରଙ୍କ
 ଲାଭ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନାରେ ରାଜସ୍ୱ ଷମା ନ ଦେଇ ଶେଷ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
 ନିଃଶେଷ ନ କରନ୍ତୁ ।

ହୁମ୍ମୁ ପେଟି ଅଟ ଶ୍ରବଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ବୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ଧୁ ଆରତ କିପ୍ରୀ
 ଶକଣା ମାତ୍ର ଦେବାର ମନସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମଙ୍କର ଶିପୋର୍ଟ
 ଅପେକ୍ଷାରେ କିଛି ସ୍ତମ୍ଭ ହୁକମ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋର୍ଡ଼ ପାଦେବମାନେ
 ଅବଧି ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମଙ୍କ ଶିପୋର୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତା ବିବେଚନା କରୁଅଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
 ଆରମ୍ଭଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ କାଳ ଗତ ହେଲା ଓ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
 ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେ ଯେ ବ୍ରପତ୍ତିମାନ ପଞ୍ଜଳି ତାହା ଶୁରତ ବର୍ଗରେ ନାହାରି ଅବଦତ
 ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ଼ ନାହାରି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିନାହାନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମ
 ମାନେ ଶିପୋର୍ଟ ନ କଲେ ସେମାନେ କିଛି କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ
 ହାକିମଙ୍କ ଶିପୋର୍ଟରେ ନିର୍ଭରକରି ଚଣ୍ଡୁଲିଆର ପଠାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ କଲୁ
 ଅଶଂକ୍ଷ ପ୍ରାଣୀ ନାଶ ହେଲେ ଉପାତ ବୋର୍ଡ଼ ଆଗ୍ରହର ଭ୍ରମ ତ୍ୟାଗ ନ କରି
 ପୁନର୍ବାର ଶିପୋର୍ଟର ଅପେକ୍ଷାରେ ବସିବନ୍ଧୁ କେବଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
 ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ମନ୍ଦ କରିବାର ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ

ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକାରୁ ଜାଣିଲୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାଭୀକ୍ଷା ପ୍ରଭୃତ ୮୦୦
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆହାର ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ ସରକାର
 ବାହାଦୁର ସିତପୁର ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ଲେଖିତ ମତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
 କରିଅଛନ୍ତି । ଯଥା—

ନଗଦ—ଟ ୨,୯୨,୯୪୭

ଶସ୍ୟ—ଟ ୧୨,୨୭,୭୫୯

ମୋଟ ଟ ୧୫,୨୦,୭୦୬

ବୋମ୍ବାଇର ସର୍ବ ପ୍ରଧାନ ବଣିକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ରାଏ ଶୁଭ ଯୋସିହନ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ହୁମ୍ମୁ ପେଟି ଅଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ସେ ପ୍ରଥମେ କଲିକତାର
 ଜଣେ ପାରିସ ମହାଜନର ବୋଠିରେ ମାସକୁ ଟ ୪୦ ଙ୍କା ଦରମାତ୍ରେ ଚାକର
 ଥିଲେ । ତଦୁତ୍ତରୁ ବୋମ୍ବାଇକୁ ଫେରିଯାଇ ସାମାନ୍ୟ ଦଲଲି କର୍ମ କରୁଥିଲେ ।
 ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଆମେରିକା ଯୁଦ୍ଧ ହେତୁରୁ ବିଲୁତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦ ହେଲୁ

ଦୁଇ ପୁସ୍ତକରୁ ଉକ୍ତ ପଦାର୍ଥର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ କର୍ମ ବଢ଼ିଲା ଓ ଏହି ସୁଯୋଗ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ରାଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣା ସର୍ବସ୍ୱ କପାବେପାରରେ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଏପ୍ରକାର ବୁକ୍ସ ଓ ସାହାଯ୍ୟରେ କର୍ମ ଚଳାଇଲେ ଯେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ୪/୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଉପକ୍ରମ କଲେ । ବୋମ୍ବାଇରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବାଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲେ ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରକାର ଲୋକ ଏହାଙ୍କ ଯଶଃ ସୋପାନରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ସେ ସମୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ରାଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଅକାତର ଦୁର୍ଦ୍ଦୟରେ ଦେଶର ଉନ୍ନତ ଓ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ କର୍ମ ସକାଶେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାନ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କି ହୋଇଅଛି । ଯୋଧିହୁନ ହୋଇ ଆପଣାର ଦେଶାମାନ ଦେଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ସୌଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବେପାର ଅନେକାନ୍ତରୁ ଶେଷ ହେବାରୁ ମହା ପଡ଼ିଯିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଢୁଙ୍ଗି ହୋଇଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଞ୍ଚଳା ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହୁଥିବା ମାତ୍ର ଏତେ ଚଞ୍ଚଳା ବୋଲି କଦାଚ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନଥିଲା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡାକ୍ତର ଯୋକଲଅଟ ସାହେବ କଟକର ସିବିଲସର୍ଜନ ପଦର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଉପଲକ୍ଷରେ କଲିକତାର ଜେନେରଲ ହେଲାର ଓ ବଙ୍ଗ ଦେଶର ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ଡକ୍ଟରଲ ଓ ରେବନ୍ୟୁ ଅଫିସମାନ ଚଳିତ ମାସ ତା ୨୭ରଖଠାରୁ ତା ୨୭ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ରେବନ୍ୟୁ ଅଫିସମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ପ୍ରକାର ଚାଲିଲ ଚୋକାନ ହୋଇଅଛି । ଅତଏବ ଚାଲିଲ ବନ୍ଦ ର କିଛି ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନ କରି ଏ ସମସ୍ତ ମହକୁମା ବନ୍ଦ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ଅନ୍ଧତା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଏଣୁ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି ଯେ ଚାଲିଲ ବନ୍ଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ କର୍ମ ନିୟମିତ ପ୍ରକାରରେ ଚଳିବା ପକ୍ଷରେ ବିହତ ଉପାୟ ହେବ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁଲିସର ଶିପୋର୍ଟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଗତ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ ନିକଟରେ ସରକାରୀ ଡକ୍ଟରଲ ଲୁଟ ହୋଇଥିଲା । ମତ୍ର ପୁଲିସ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିପୋର୍ଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସରକାରୀ ଡକ୍ଟରଲ ଲୁଟ ନ ହୋଇ ବେବଲ କନେଷ୍ଟବଲ ଓଗେରଙ୍କର ନୋଟା ପିତଳ ଇତ୍ୟାଦି ଓ ପ୍ରାୟ ନଗଦ ଟାଙ୍କା ଲୁଟ ହୋଇଅଛି ବୋଧ ହୁଅଇ ବଦମାସ-ମାନେ ଅଧିକ ଧନାଶାରେ କୌକାକୁ ଅନ୍ଧମଣ କରିଥିଲେ ପଶ୍ଚାତ୍ ଆପଣା ଅବଗୁର କାଶିପାଣ ଯଥା ଲଭରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ । ଯାହା ହେଉ ଯେ ରୂପ ପୁଲିସ ଡକ୍ଟରମୁକ୍ତ କର୍ମ ହୋଇଅଛି ।

ଲଣ୍ଡନ ରିଭ୍ୟୁ ପତ୍ରିକାରୁ ଇଙ୍ଗ୍ଲିସମାନ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପେସିଫିକ ନାମକ ମହାମାଗରରେ ଯେଉଁ ଅସଭ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଫରସିସ୍ ଜାହାଜର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଜାତିର ପ୍ରାୟ ୯୫% ଫରସିସ୍ଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବଧ ହୋଇଅଛି । ଲଣ୍ଡନ ରିଭ୍ୟୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେବେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜର କେତେକ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ସମାଗେ ଫରସିସମାନେ ୯୫% ବଧ କଲେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସଭ୍ୟ ବୋଲି କରୁଥିବା କୁହାଯିବ ପଠକମାନେ ଏଥିରୁ ଜାଣିବେ ଯେ ଆମେରିକାର କୌଣସି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ମହାସମୁଦ୍ରସିକ ଦ୍ଵୀପମାନଙ୍କରେ ଅବଧି ଏରୁପ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ମାଂସ ଆହାର କରନ୍ତି ବୋଧ ହୁଏତ ଲଙ୍କାରେ ପୁରୁ ଏହିପରି ଅସଭ୍ୟ ଲାଭିଥିଲେ ସେ ତାହାକୁ ରାସସ ନାମରେ ସମସ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଆଲିଗଡ଼ସ୍ଥ ସଏଦ ଆକାମଜଣା ବାହାଦୁର କହନ୍ତି ଯେ ଶୁକର ମାଂସ ଓ ମଦ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି କୌଣସି ଅଶାନ୍ଦ୍ୟ ନ ଥିଲେ ମୁସଲମାନମାନେ ଇଙ୍ଗ୍ଲଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖାଦା ଖାଇବାରେ କିଛି ବିରୋଧ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯୋଗଦାନ ସମାଗେ କୋରାନରୁ ସେ ଦୁଇ ଏକବଚନ ଉଦ୍ଧାର କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ରୋମରାଜ୍ୟ ଅଧୀନସ୍ଥ ମୁସଲମାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ପାଚକର ପାକକରା ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଇଣ୍ଡିୟନ ଡେଲିଭିଉଜ ନାମକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି କଲିକତାରୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଦୁଇ ମାସ କି ଏକମାସ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଏକ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶର କେତେ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଯାହାହେଉ ଏବେ ମଧ୍ୟ କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେବାର ସମ୍ଭବ । ପୁଲିସ୍ ଦ୍ଵାରାମାନେ ସାବଧାନ ହେଉନ୍ତୁ ।

ଡାକ୍ତର ଲଙ୍କେଷ୍ଟର ମାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ ବିଲତରେ ଲଣ୍ଡନ ସହରରେ ୧୭୦୦୦ ବାଳକ ହତ୍ୟା କାରଣୀ ରହିଯା ଅଛନ୍ତି ! କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏତେ ବଡ଼ ସଭ୍ୟ ଦେଶରେ ଏପରି ପାପାଚରଣ ହେଉଅଛି ସଭ୍ୟତା ସଙ୍ଗେ ପାପର କି କିଛି ସହଯୋଗ ଅଛି ?

ଆସନ୍ତା ନବମ୍ବର ତା ୧୦ରଖରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଯେନେରଲ ଆଗର ମୁକାମର ଏକ ବଡ଼ ଦରବାର କରିବେ ।

ହାଇକୋର୍ଟର ଜଜ୍ ହେବର ସାହେବ ହାଇକୋର୍ଟର ଓକିଲଙ୍କୁ ଏକା-ବେଳେ ସଦର ଅମିନ ଓ ସଦର ଅମିନ ଆଲ୍‌କର୍ମ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବରଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଯେ ପୁରତନ ଅଛମ ସଦର

ଅମିନ ଆଲକୁ ସେନସନ ଦେଇ କର୍ମରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବେ । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦି ପେଟି ଏଥ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ହୋଇକୋଟର ଓକିଲମାନେ ଏକାବେଳକେ ଯଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଦାଲତର ଜଜ ହେଉଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଦର ଅମିନ ଆଲକର୍ମି ପାଇବାରେ କି ବିରୋଧ ଅଛି ।

ଏ ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରେ କଟକରେ ବରଷା ହୋଇନାହିଁ । ସରକାରୀ ଗୃହଣ ବିଧି ଆଗପରି ହୋଇନାହିଁ ବନ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ଗୃହଣ ଆସିନାହିଁ । ସାହାଯ୍ୟ ଗୃହଣ ବିଧି କିଛି ମାତ୍ର ହୋଇନାହିଁ । କେବଳ ସମ୍ବଲପୁରରୁ କେତେକ ନୌକା ଗୃହଣ ଆସିଥିବାରୁ ଲୋକଙ୍କ ନିତ୍ୟ ରକ୍ତଅଛି ମାତ୍ର ଭାରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥିର । ଯାହାହେଉ ସମୟ ସମୟରେ ଗୃହଣ ଏକଟଙ୍କାକୁ ଯେଉଁଠାରୁ ସେଥିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧି ହେଉଅଛି ଓ ମଫସଲରେ କେତେ ବର୍ଷା ହେବାର ଶୁଣାଯାଇଅଛି । ମେଘ ପତି ଲୋକଙ୍କର ଏ ରୂପ ଅନୁଶ୍ରୀୟ ଜନ୍ମ ଅଛି ଯେ କହିତ ଅଭାବ ଦେଖିଲେ ଗତବର୍ଷ ଅବସ୍ଥାକୁ ସମସ୍ତେ ଚିନ୍ତା ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡାକ୍ତର କୋଟସାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଇଲିଅଟ ସାହେବଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଶୁଣାଯାଏ ଡାକ୍ତର ଯେକଣ୍ଠ ମାହେବ ଉକ୍ତ ସଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଗଲିମୂରେ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିବା ସକାଶେ ଭାରତବର୍ଷର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ମସ୍ଥିର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ କଲକତ୍ତା ପ୍ରୟୋଜନ କରିଅଛନ୍ତି । ଖୋସକ ଧୁଳି ଉତ୍ତମ କାରଣରୁ କି ପରିମାଣ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଓ ଅନାହାରରେ ସର୍ବ ସୁଦ୍ଧା ଅହାଜ କେତେ ଲୋକ ମରିଅଛନ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଲେଖିବା କାରଣ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାମାନେ ଲିଖିତ ହେଉଛି ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୟାଳୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବସିନାହାନ୍ତି ।

ଉଦ୍ଧୱରେ କାଙ୍ଗାଲିମାନେ ଖାଇବାକୁ ପାଇ ମଜବୁତ ହେଲାରୁ ହୋଇ ଗୃହଣ କାମ କରିବା ସକାଶେ ସେଠା ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମେଘସ୍ତର ସାହେବ ଏକ ଉତ୍ତମ ଘର ବନାଇ ଦେବାରେ ସେମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସେ ଘର ଭାରତକୁ ପଶିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ନାହିଁ । କହନ୍ତି ଯେ ଏ ଘରକୁ ଗଲେ ସାହେବ ତଣ୍ଡି କାଟି ପକାଇବ । ଆମ୍ଭମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଅନ୍ତରାଳରେ ଜଣାଉଅଛୁ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁ ପରିଶ୍ରମ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ କଲକଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ମଣ୍ଡଳ ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କଲକଟର ପଦରୁ ଚୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଏଣୁ ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେଟ ପଦରେ ଦାଖଲ

ଦୋଳଅଛନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେକଟରସନ ସାହେବ ଅକ୍ତିମୂଳରେ ଏଠାରେ କଲଟରି କର୍ମ କରିବାପାଇଁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ କି ଗିଫୋଟ କରିଥିବାରୁ ଏ ରୂପ ଦାରୁଣ ଦଣ୍ଡ କଲଟରି ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ପଡ଼ିଅଛି । ଏଥିରେ ଏକାକାର ସଙ୍ଘସାଧାରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେଢ଼ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଅବଗୁରୁ ଦାରଦାର ସ୍ଵରଣ କରି କାତର ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରତ ପଦ

ପ୍ରହେଳିକା—

ନୁହେଁ ସେ ଅମୃତ ଜନ୍ମ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ
ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତର କର୍ମ କରେ ।
ଦିବଦାସେ ବାସକରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ
ଏକ ଜାତି ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନାନା ବର୍ଣ୍ଣ ଧରେ ।
ତିନି ବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ନୁହଇ ତାର ନାମ
ଶୁକୁବର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ।
ଶେଷ ତ୍ୟାଗ ଭୁଗି ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ ନାମ ହେବ
ଆଦ୍ୟ ତ୍ୟାଗେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ବୁଝାଇବ ।
କୁହ କୁହ ଦେଖି ଭାଇ କି ପଦାର୍ଥ ହେବ
କହିତ ଭାବିଲେ ଏହା ସହଜେ ବୁଝିବ ।

ବଶମ୍ଭଦ

ଜଣେ ବାଲେଶ୍ଵର ନିବାସୀ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦ ଦେଉଥିବୁଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ରିକାର ଅନ୍ତମ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଚଳିତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଦାୟ ନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାକିଦାର ଜ୍ଞାନ କରାଯିବ । ଓ ବର୍ଷାନ୍ତେ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ନିଦୃଷ୍ଟ ଅଛି ସେହି ମୂଲ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ

ଅଗ୍ରୀମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ—ଟ ୫

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୭

ମତ୍ତସଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ଡାକମାସୁଲ ବ ୧ ଟଙ୍କା ଟ ୩ ଏ ସମ୍ପାଦକ
ସମ୍ପର୍କ ସମସ୍ତ ଚିଠୀପତ୍ର ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାଏ ମେନେଜରଙ୍କର
ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଟକ ଆଲମତର ବଜାର ନିକଟ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ପାନୀର ପଥର
ଗୁମାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମାଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସମ୍ପାଦକ ସମ୍ପାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧ ଗ ୧୧ ସଂଖ୍ୟା	}	ତା ୧୩ ରିଶ ମାହେ ଅକ୍ଟୁବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ମୂ ୧୨୯୯ ଆଶ୍ୱିନ ସନ ୧୯୨୪ ସାଲ ଶନିବାର	}	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫ ବସ୍ତାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଟ ୭ ଭାକମାସୁଲ ବ ୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୩
-----------------------	---	---	---	---

ଆଉ ସଂବାଦ

ଆଗକ ସମ୍ପାଦକରେ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ହେବ ଏ ପର୍ବ ସର୍ବ ପ୍ରାଧାରଣଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ସମୟ ପୁରୁତନ କାଳରେ ଯଦ୍ୟପି କି ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଏ ପର୍ବର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ଥିବାର ଯଥାଯଥ ନାହିଁ । ବଙ୍ଗ ଦେଶରୁ ଲୋକମାନେ ଓମେ ଏଠାରେ ଆସି ବସନ୍ତ କରି ପ୍ରଥମା କର୍ମଣ ପୂର୍ବକ ଅତି ସମାରେହରେ ପୂଜା କରିବାରୁ ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍କଳସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମୟକରେ ଏ ସମୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟକର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ସମୟ ବିଶେଷରେ ଆନନ୍ଦମୟ । ମଫସଲର ନାନାସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଉଦର ପୋଷଣାପର୍ଥ ସଦୃଶ କୌଣସି ସରକାରୀ ମହକୁମାରେ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଗର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ ସୁବିବେଚନାରୁ କେତେକ ଦିନ ଅବସର ପାଇ ବର୍ମାନ୍ତେ, ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ଫେରିଯାଇ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ର ଓ ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ବୀକତ ମୁଖ ଦର୍ଶନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରରେ ବାସ କରିବାରେ ସେ ଅନୁପମ ପୁଣ୍ୟ ଭୋଗ କରନ୍ତି ତାହା କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାର ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ଲୋକମାନେ ତାହା ସହଜରେ ବୁଝିବେ । ଏତାଦୃଶ ଉତ୍ସବ ସମୟରେ କି ଧନ କି ଦରଦ୍ର ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବ୍ୟବସାୟରୁ ନିଜାନ୍ତରେ ଦିନେ ଅବସର ଗ୍ରହଣକରି ଯେ ଯାହାର ସାଧ୍ୟାନୁଶାରେ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟକରି ନାନାପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରମୋଦରେ କାଳ କ୍ଷେପଣ କରନ୍ତି । ତେବେ ପାଠକ ମହାଶୟଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ବର୍ଜନ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ କରିଅଛୁ । ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ରାମ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ତେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ନିଜ କର୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ । ମାତ୍ର ଏ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଧିକ ପୂଜାନୁଭବ ନିମନ୍ତେ

ଯେ ବୃହତ୍ ଆୟୋଜନ ମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଦର୍ଶନରେ ଆତ୍ମେମାନେ ପୁଲକିତ ହୋଇ ତାହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧା ଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ ନ କରି ଏହି ଅଂଶ କରୁ ଯେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ରୂପେ ଆନନ୍ଦଲାଭ କରନ୍ତୁ । ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସପ୍ତାହ ବିଶ୍ରାମ ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଣ୍ଣଲ ସାହେବ

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଣ୍ଣଲ ସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡବ୍ୟାଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଆତ୍ମେମାନେ ଗତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ । ଏଥର କାରଣ ଏହି ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେଜନଲ୍ ସାହେବ ଖାସ୍ କଲକଟର ଯାହାଜରୁ ଚାଉଳ ଉତ୍ତାରିବା ଓ ବଡ଼ଦରଠାରୁ ଜିଲ୍ଲାର ନାନାସ୍ଥାନକୁ ଜିବାର କର୍ମମାନ ଦେଖି ଆସି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ମସ୍ମରଙ୍କ ନିକଟରେ ରିପୋର୍ଟ କରନ୍ତି ଓ କର୍ମସ୍ମର ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ଏନଗରରେ ଅନୁରୂପମାନ ଦୃଷ୍ଟି କରି ସେ ବିଷୟର ରିପୋର୍ଟ ଓ ମେଜନଲ୍ ସାହେବଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଏକାବେଳେ ବୋର୍ଡକୁ ପଠାନ୍ତି । ଏ ରିପୋର୍ଟମାନଙ୍କରେ ଚାଉଳ ଉତ୍ତାରିବା ଓ ଚଳଣ ଓ ଅନ୍ୟ କର୍ମ ଇତ୍ୟାଦିରେ କଲକଟର ସାହେବଙ୍କ ଓ ପୁଲିସ୍ ଓ ଡାକ୍ତର ଏମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ଥିଲା । ବୋର୍ଡ ରିପୋର୍ଟ ମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣ ମେଣ୍ଟକୁ ପଠାଇ ଦେବାରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ତତ୍ତ୍ୱ ନଥିବା ଅପରାଧରେ କଲେକଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଣ୍ଣଲ ସାହେବ ଯେ ପ୍ରକାର ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନରେ କାହାର ଅବଦାନ ନଥିବ । ପ୍ରତିଦିନ ଦଶଦଶାଠାରୁ ପାଞ୍ଚଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମିତ ରୂପେ କଚେରୀରେ ହାଜର ଥିବାର କାହାରିକୁ ଦେଖା ଯାଇନାହିଁ ବିଶେଷ ଚାଉଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ କର୍ମରେ ସେ ଏ ରୂପ ମନଯୋଗୀ ଓ ଯତ୍ନବାନ ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ସେ ବିଷୟରେ ଯେତେ କର୍ମମାନ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମରେ ହସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଓ ଚାଉଳର ଦେହାବାଜି ସମସ୍ତ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ରଖନ୍ତି ମାତ୍ର କି ଅଣ୍ଟାଧିକ ଯେଉଁ ଚାଉଳ କର୍ମର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାର ସୁଖ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦାଦି ସର୍ବସ୍ୱ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ସେହି ଚାଉଳ ତାହାକୁ ଅକାରଣ ଯତ୍ ପରୋନାସ୍ତି ଅପମାନ ଓ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା । ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଯେ ଉଚିତ ପରିମାଣରେ ହେଉନାହିଁ ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ଦେଶର

ଅବସ୍ଥାରୁ ତହିଁର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବୁ ମାତ୍ର ଏ ରୂପ କଦାଚ
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ଯେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଅମଳ ଯୋଗତା କି ଅନୁପ
ସୂକ୍ଷ୍ମତା ହେତୁରୁ ଏସବୁ ଘଟିଅଛି । ସାହାଯ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ନ ହେବାର
କାରଣ ଭିନ୍ନ ଅଛି ଓ ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ବିବେଚନା କରୁନାହିଁ । ପୃଥକ ରୂପେ ଯେ ବିଷୟର ଆଲୋଚନା କରିବୁ ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃଲଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ସେ ଅଧିକ ଭଲ କରନ୍ତା ଏହା
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନାହିଁ । କାରଣ କର୍ତ୍ତୃଲ ସାହେବ କମେଟୀର ଉପଦେଶ
ଓ ବିଚାର ମତେ ପ୍ରଥମରେ ଗୁଞ୍ଜଳ ଉତ୍ତରବା ଓ ଗୁଲଣ କରିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମନ
କରନ୍ତି । ସେ କମେଟିରେ ଏ ନଗରର ବିଶେଷ ରାଜି ରେଜମାନେ ଅଛନ୍ତି ।
ବିଶେଷରେ ଇରିଗେସନ୍ କମ୍ପାନୀର କର୍ମଗୁଣ୍ଠମାନେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଫ୍ରେସାଜି ସାହେବ
ଆପଣା ଆପଣା ବ୍ୟବସାୟ ହେତୁରୁ ଏ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଅବସ୍ଥାରୁ
ସମ୍ପାଦେୟା ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ସମସ୍ତ କଲରୁ ଯେବେ କର୍ମର ଶୁଖିଲା ନହେଲ ତେବେ ତାହା ଅନାୟତ୍ତ
ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଫଳତଃ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃଲ ସାହେବ
ଯେବେ ଯତ୍ନ ନ କରିଆନ୍ତେ ତେବେ କି ଏ ରୂପ ହୋଇଥାନ୍ତା ? ପ୍ରଥମେ ଜୁନ
ମାସରେ ଯେ ସମୟରେ ଗୁଞ୍ଜଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ସେ ସମୟରୁ
ଆତ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ କର୍ମର ସୁଯୋଗ ହୋଇଅଛି ତାହା ସମସ୍ତେ ବିବେଚନା
କରିଥିବେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ମାଲ ଉତ୍ତରବାର ଯେତେ କଷ୍ଟ ଓ ନୌକା
ଇତ୍ୟାଦି ଏତେ ବୃହତ କର୍ମ ସକାଶେ ଯେପରି ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ତାହା ଯେଉଁମାନେ ଜାଣନ୍ତି
ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହୁବେ ଯେ ସୁମ୍ପାପେକ୍ଷା ଏବେ ବହୁତ ସକଳ ହୋଇଅଛି ।
ଓ ଏପରି ହେବା କି କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ମନ ଯୋଗର ସମାପ୍ତ
ନୁହଇ ? ସାଧାରଣ ସମୟରେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଯେତେ
କଣ ଦିଫୋଟି ଓ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚତୁର୍ଗୁଣ୍ଠଲେ କର୍ମ ବଢ଼ିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
କଣେ ଅଭରନ୍ତ ହାକିମ ସୁଜା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏ ସ୍ଥଳେ ଯେବେ
କର୍ତ୍ତୃଲ ସାହେବ ନିତାନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଥାମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ କରିବାକୁ
ଅବକାଶ ନପାଇ ପୁଲିସ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଭରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଗୁଣ୍ଠଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ
ତେବେ ଏଥିରେ କି ତାଙ୍କର ନିତାନ୍ତ ଦୋଷ ହେଲା ଆମ୍ଭେମାନେ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ କରୁନାହିଁ କିମ୍ବା କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟମାନ ଯେ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ
କରିବାର ନୁହଇ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ବିବେଚନା କଲେ
ତାଙ୍କର ଗୁଣ ନଥିଲା ଯେବେ କେତେକ କର୍ମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନେହୁ
କଣେ ଥାନ୍ତା ତେବେ ସେ ଅଧିକ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ କରି ପାରନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ନିତ୍ୟ କର୍ମ କରୁ କରୁ ତ ତାହାଙ୍କର ହିବାଗ୍ରସି ଗଢ଼ହେଲା ସେ ନୂତନ ନୂତନ
ସୁଯୋଗ ବିଚାର କେଉଁ ସମୟରେ କରନ୍ତେ ।

ସେ ସାହା ହେଉ ଶ୍ରୀଧର ଲେଖକନେତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଦେଶରେ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲୁ । କମିଶ୍ନର ସାହେବ ମେକନିଲ
 ସାହେବଙ୍କଠାରୁ କେତେକ କଥା ଶୁଣି ଓ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁଭବମାନଙ୍କରେ କେଳେକ
 ଅନ୍ୟବସ୍ତା ଦେଖି ସେ ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ ନିମନ୍ତେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ
 ବୋର୍ଡ଼କୁ ଉକ୍ତ ବିଷୟମାନ ଜଣାଇଲେ । ବୋର୍ଡ଼ ସେଥିରେ ଯଦ୍ୟପି କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
 କିଛିତ ଦୋଷୀ କଲେ ମାତ୍ର କର୍ମ କଠିଣ ଥିବା ବିଚାରରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦ୍ୟପି
 କଲେକ୍ଟର ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାକୁ ପଠାଇବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଉକ୍ତ
 ବିଷୟମାନ ଲେଖିଲେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେ ସବୁରୁ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଦୋଷିକରି ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତରର ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏକାବେଳକେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ
 କଲେ । ଏଥିରୁ ଆଉ ଅଧିକ ଅବଗୁର କି ଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ଉକ୍ତ ଗିଫୋଟମାନଙ୍କର
 ଏ ରୂପ ଫଳ ହେବାର କେନ୍ଦ୍ର ଜ୍ଞାନ କରି ନଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
 ହେଉଅଛି ଯେ ଯଦ୍ୟପି କମିଶ୍ନର ଏ ରୂପ ଫଳ ହେବାର ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ତେବେ
 ସେ ହୁଏତ ଉକ୍ତ ଗିଫୋଟ ବୋର୍ଡ଼କୁ ପଠାଇ ନଥାନ୍ତେ । ମଇମାସରୁ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ
 ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମାତ୍ର ସିପ୍ଟମ୍ବର ମାସରେ କମିଶ୍ନର ତଦାଚାର କରି ଗିଫୋଟ କରନ୍ତି,
 ସେ ଯେବେ ପୁଣି ତଦାଚାର କରି ତହିଁର ପ୍ରତିକାର କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ
 ଅନେକକାଳରୁ ସେ ଛୁଦ୍ରମାନ ରୁଜ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଯେ
 ପ୍ରାଣ ପଣରେ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ପାଳଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ପ୍ରମାଣ
 ଆବଶ୍ୟକ ନରଖଇ । ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହା ବିଚାର ନ କରି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
 ଉପରେ ସମସ୍ତ ଦୋଷ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଶତଗୁଣ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡବିଧାନ
 କରିଅଛନ୍ତି । ହା ! କି ଅଚିନ୍ତନୀୟ ଦୂର୍ଘଟଣ ! କି ଭୟଙ୍କର ବିଚାର ! ପପସ୍ତ ଗୁଣ୍ଡଳ
 କି ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ସମ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତବୃଦ୍ଧି କରୁଅଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ
 ଭରସା କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୁନର୍ବିଚାର କରି କର୍ମେଣ୍ଡା ସାବେବଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡରୁ
 ମୁକ୍ତ କରିବେ ।

ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଏଥି ପୂର୍ବ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମର ସୁଶୁଖଳ ନ ହୋଇଥିବାରୁ ଦୁଃଖୀଙ୍କର ଯେ
 ରୂପ ବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସମସ୍ତ ନିବାରଣ ହୋଇଥିବାର
 ଦେଖାଯାଏ । ସହରର ଦୁଃଖୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ରୂପ ମନୋଯୋଗ ହୋଇଅଛି
 ତାହା ଯଥାର୍ଥରେ ପ୍ରଣୟନୀୟ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱ ବନ୍ଧୁରେ ହିନ୍ଦୁ ଦୁର୍ଘଟଣ କାଳକଳ

ରକ୍ଷା ସ୍ଥାନ ଓ ଗଙ୍ଗାମନ୍ଦିରସ୍ଥ କାରଖାନା ଘର ଦେଖି ସାତଶତାବ୍ଦୀ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିଥିଲୁ । ବାଲକ ରକ୍ଷା ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମରେ ଅନେକ ବାଲକ ଜମି ଥିଲେ ମ.ହ କେତେକ ବାଲକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ପଲାଇ ଯିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ — ଜଣବାଲକ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପାଳଣ ଉତ୍ତମରୂପେ ହେଉଅଛି ଓ ପିଲାମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଥିବାର ତାଙ୍କ ଆକାର ଓ କଥା ବାଣୀରୁ ଜଣାଗଲା । କାରଖାନା ଘରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଅନେକ ହୁନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁତାକଟା ଓ କପା ପିନ୍ଧିବା ଭଙ୍ଗାଦି କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । କାରଖାନା ଗୁମ୍ଫାମାନ ପରିଷ୍କାର ଅଛି ଓ ଚାକରମାନେ ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ କର୍ମ କରୁଥିବାର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଖାଯାଏ । କପାମଞ୍ଜୁ ଛତାଇବାଠାରୁ ରୁଗ୍ନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବ୍ୟବସାୟ ସଂଗଠନା ଅଳ୍ପ ଲାଭ କର ଓ ଏଥିର ଉତ୍ପନ୍ନରୁ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ହୋଇ ନପାରେ ତନ୍ତ୍ରମାନେ ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମଂସାଗ୍ରରେ କଷ୍ଟ ପାନ୍ତି ସେଥିର ମଧ୍ୟ ଏହି କାରଣ ଅଟଇ । ଲୁଗା କର୍ମଛଡ଼ା ଟୋକାଇ ଓ ଯୁତା ଓରେର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କେତେକ ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଉଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଅଛି ।

ଆମ୍ଭେମାନ ଜାତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଉପାୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃକ ସାହେବଙ୍କ ଉଦୟୋଗରେ ହୋଇଅଛି । ଓ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଏ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ସ୍ଵୟଂ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ କରନ୍ତି ଓ ଦେଖିବୁ ମେମ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାନ୍ତି । ଏ ସବୁର କର୍ମ ସଜାଣେ ସାହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ଏ ଉଦୟୋଗମାନ ଆହୁରି ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲେ କେତେ ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ସହରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ମେନେଜର ସାହେବଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ଏଥର ମଫସଲ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ ହେବେ । ୧୯୧୯ର ବାସୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ହୋଇଅଛି ଓ ଯଦ୍ୟପି କି ନାନା ଛାନରେ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ନାନା କାରଣରୁ ତାହୁଣ ଉପକାର ହେଉନାହିଁ । ସର୍ବତ୍ରରେ ମଫସଲ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନ ବର୍ମିଗୁଣ୍ଡଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟବିଚିତା ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଅବଧି ଏକଜଣ ସୁଧା ଆଇନାନୁସାର ଚୋଷୀ ହୋଇନାହିଁ । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପଦ୍ରୁତମତେ ତଦାରଖ ହେଉନାହିଁ । ଅଥବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଉପାୟ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ କର୍ମିଗୁଣ୍ଡଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ସାହାଯ୍ୟ କମେଟୀର ମଫସଲ ପ୍ରତି ବିଶେଷ

ମନୋଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ଏପରି ସାଧାରଣ କର୍ମ ସକାଶେ ମତଂ
ସମ୍ଭବେ ଆତ୍ମର ଦୁଇଗୁଣ ସ୍ଥାନ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ଓ ସର୍ବଦା
କଟକକୁ ମତଂସଲର ଲୋକ ନ ଆସିଲେ କଟକର ଭାଗ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ବିଭିନ୍ନମତ ଆସିବାଣୀ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଭବଲିଭି ବି. ଓଲଡାମ
ସାହେବ କଟକର ଆସିଷ୍ଟଣ୍ଟ କଲେକ୍ଟର ଓ ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଆସିବାରେ କଟକ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବଙ୍କର ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ । ଗର୍ଜନ ସାହେବ ନାମକ ଆତ୍ମର ଏକ
ଆସିଷ୍ଟଣ୍ଟ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବ ପାସ୍ତା ହୋଇଅଛି ।

ବାଲେଶରର ଡାକ୍ତରସାହେବ କଟକକୁ ବଦଳି ହେବାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ
ଡାକ୍ତର ବି ବି. ଫୋର୍ଡ ସାହେବ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଲିକତା ଗସେଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଚଳିତ ସନ ଜନୱାରୀ ମାସ ତା'ରଖଠରୁ
ସିପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ତା'ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୫୮ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି । ଗତବର୍ଷ ଏହି
ତା'ରଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୯୯ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏ ରୂପେ ବୋଧ ହେଉଅଛି
ଯେ ଅବଧି ଗତବର୍ଷ ପର ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏଥର କାରଣ ଏହି ଯେ
ପ୍ରତି ବର୍ଷ ହାରାହାରି ଯେ ପରିମାଣରେ ଜଳବୃଷ୍ଟି ହୁଏତ ଗତବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି
ହୋଇଥିଲା କେବଳ ଅସମୟରେ ତାହା ହେବାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଇମାସଠାରୁ ଅଗଷ୍ଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇ ତଦୁପରେ ତିନିମାସ ବିନା ମାତ୍ର ପତନ ନ ହେବାରୁ ଏତାଦୃଶ
ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣେଲ ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ରୂପ ଅନ୍ୟାୟ କରି
ଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସୁଦେଶୀ ଓ ବିଦେଶୀ ସମସ୍ତେ ସମଭାବରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ସାହାଯ୍ୟ କମିଟିର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସଭାପତି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଉପର ଲିଖିତ ବୃଷ୍ଟିର ଚର୍ଚ୍ଚା ପାଇ ସାହେବ ଉକ୍ତ ସଭାପତି
କର୍ମରେ ଇସ୍ତଫା ଦେବାରୁ ଚଳିତ ମାସ ତା—ଉତ୍ତର ସାହାଯ୍ୟ କମିଟିରେ ତାହା
ଆଗତ ହେବାରୁ ମେମ୍ବରମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ କର୍ଣ୍ଣେଲ ସାହେବ ପୁରୁଗୁର
ପୂର୍ବକ କର୍ମ ନିବାହ କରୁଥିଲେ । ଅତଏବନ ତାହାଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ଗ୍ରହଣ ନ କରି
ତାକୁ ଓଏ ପସ ନେବା ସକାଶେ ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । କର୍ମଟି ଆତ୍ମର

ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସବିଶେଷ ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତରେ ଚିତୀ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ତାହା ଦେଖିଲାରୁ ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଗପୋର୍ଟ କରିବେ । କମିଟୀ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ରୟ କରିବ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଚଳାଇବାକୁ ମନସ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି ଏହା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଅଟେ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଦଶହରପୁର ପରଗଣାରେ ପୁନଶ୍ଚ ଏକ ଖଣ ଦୋଳଅଛି । ଜଣେ ତନ୍ତ୍ରୀ ୩ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଅଳଙ୍କାର ଲୋଡ଼ରେ ୭ ବର୍ଷର ଏକ ପିଲାକୁ ମାଣି ପକାଇଅଛି । ଆମାମୀ ଗିରଫାର ଦୋଳ ମେଘସ୍ଥଗଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକରାଜ କରିଅଛି । ବୋଧ ହୁଅଇ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ମଫସଲରେ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଚଳୁନାହିଁ ।

ଚଳିତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୮ ତାରିଖ ଠାରୁ ନବମ୍ବର ମାସ ୧୭ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଇକୋର୍ଟ ଅପିଲ ଇଲକା ବନ୍ଦ ରହିବ । ମାସ ସିପ୍ଟମ୍ବର ମାସ ୨୯ ତାରିଖ ଠାରୁ ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୩ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଓଧାନା ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ବସିବେନାହିଁ । ସିପ୍ଟମ୍ବର ମାସ ୨୯ ତାରିଖ ଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର ୮ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନବମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖ ଠାରୁ ଡିସେମ୍ବର ୯ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଉଜଦାରୀ ଅପିଲ ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦେଓଧାନ ଓ ଫଉଜଦାରୀ ଯତ୍ନ ତରଖାସ୍ତ ଓଗେର ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଜଣ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସଂରେ ଏକଟ କମ୍ପା ଭନ୍ନ ଭନ୍ନ ବସିବେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ପୁସ୍ତକ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ଯେ କଟକର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ କଟକସ୍ଥ ଇଂରାଜୀ ସ୍କୁଲ ଏକଟିଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୋପାଳ ବନ୍ଦୁ ହଲଦାରଙ୍କ ରଚିତ ଏକଖଣ୍ଡ ଇଂରାଜୀ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଅନେକ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତହେବ । ପୁସ୍ତକର ସବିଶେଷ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ପରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ।

ଏତ୍ତଦେସନ ଗଜେଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କୁଚବେହାରର ଗୁଲିଆନଇହାଟି ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟୁତ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଅଛି । ସେ ଗ୍ରାମର ଫକର ମହମ୍ମଦ ନାମକ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଅଛି ତାହାର କେତେ କୋଠ ଧାନ୍ୟ ଥିଲା ସେଠାକାର କେତେକ ଜଣ ଦୁରାସ୍ତା ଉକ୍ତ ଧାନ ଲୁଟି କରିବା ମାନସରେ ରାସ୍ତା ଗୋଟାଏ ବାଜିବା ବେଳେ ତାହାର ଗୁଡ଼ରେ ପ୍ରବେଶ କରି ମୁସଲମାନକୁ ଭୟ ଦେଖାଇ ଧାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅପହରଣ କରି ଗୁଲିଗଲେ । ମାତ୍ର ତାହା ଦ୍ୱାରରେ ଏକଖଣ୍ଡ କାଗଜରେ ଆପଣା ଆପଣା ନାମ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଲଟକାଇ ଦେଇଗଲେ । ପ୍ରାକ୍ତ-କାଳରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷୀମାନେ ତାହା ଘରକୁ ଆସି ଦ୍ୱାରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା

କାଗଜ ଦେଖି ପାଠକଲେ ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକର୍ଷ ଧାନ୍ୟ-
ଭାବରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଦୁଃଖ ପାଳ ଅଛୁ ଅଳ୍ପଏବ ଏ ଧାନ୍ୟ ସବୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉଧାର
ନେଲୁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଧାନ୍ୟ ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଭଣ ପରଶୋଧ କରିବୁ ।
ଲେଖକ କହନ୍ତି ଏ ଗୋଟିଏ ଭଦ୍ରଭୃତ୍ୟ ଏଥିରେ ପୁଲିସ କି କରିବେ ଦେଖାଯିବେ ।

ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ଆହୁରି ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଛେଳି ଆଶୁର୍ଣ
ରୂପ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଜନ୍ମ କରିଅଛି । ସେ ଛୁଆର ଦୁଇଟା ମୁଣ୍ଡ, ଚାରି ଆଖି, ଚାରି
କର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚାରିଗୋଟି ଗୋଡ଼ ସେ ଅର୍ଥ ବସ୍ତୁଅଛି ।

ପ୍ରେରତ ପତ୍ର

ବହୁ ମାନ୍ୟସ୍ୱତ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମୀପେଷୁ...
ସମ୍ବନ୍ଧସ୍ୱ ପୁଞ୍ଜ କିବେଦନ—

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ! କଟକସ୍ଥ ଜମିଦାରମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନବରତ ରାଜସ୍ୱ
ମାଟକାରଣ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଯେ ଦରଖାସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ତହିଁର
ହୁକୁମ ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ରିକାରେ ପାଠକର ଯତ୍ନସାଧନାୟ ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ ଏଃ
ଏତଦ୍ୱାରା ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କର ନିଷ୍ଠୁରତା ଓ ଅଦୂରଦର୍ଶିତାର ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କଠାରେ ଅବଦିତ ରହିଲା ନାହିଁ । ସେ ଯାହାହେଉ ସେହି ହୁକୁମ ସମ୍ମୁଖେ
ଆତ୍ମର ଯେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ତାହା ଲେଖୁଅଛୁ ।

୧୩—ସାହେବ ହୁକୁମ କରନ୍ତି, ଯଦିକ ନୈସର୍ଗିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବଶତ
କୌଣସି କୌଣସି ବରସରେ କିଛି କିଛି ରାଜସ୍ୱ ମାଟ ଦିଆଯାଏ ତାହା ନେବଳ
ସରକାରର ଅନୁଗ୍ରହ ମାତ୍ର । ଅଳ୍ପଏବ ସେହି ମାଟି ସେମାନଙ୍କର ଦଲିଲ ସରୂପ
ହୋଇ ନପାରେ କାରଣ ଜମିଦାର ମାନଙ୍କର ଦୟା କରୁଲିଅତରେ ରାଜସ୍ୱ ମାଟ
କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

ଯଦିକ ରାଜସ୍ୱ ମାଟ ବସ୍ତୁ ଜମିଦାର ମାନଙ୍କର ଦୟା କରୁଲିଅତରେ
ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ତଥାପି ଯେ ଅବହମାନକାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାର କିଛି କିଛି
ରାଜସ୍ୱ ମାଟ ଦିଅନ୍ତି ସେଥି କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକମନ୍ତରେ ନ୍ୟାୟବାଦ, ଧର୍ମ
ପରାୟଣ, ପ୍ରଜାବାସ୍ତୁଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଶକ୍ତ ଶକ୍ତବାର ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ
ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେତେକାଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ

ସ୍ୱାଧୀନତା ନଦର୍ଶି ଅଛି ତେବେକାଳ ଯେମନ୍ତ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ପ୍ରଜା ହୋଇଥାଉ । ଯଦି ସାଧାରଣ କାରଣରେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର ପ୍ରଥା ବଦୋଦପ୍ର ଦିନଠାରୁ ଚଳି ଆସୁଅଛି ତେବେ ଏ ବରଷରେ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ରର ଅସାଧାରଣ କାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ କମିଆଁ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ? କମିସ୍ନର ସାହେବ କି ରାଜସ୍ୱ ସାତର କାରଣ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଦେଶସ୍ଥ ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧବନତାର ହାତୀକାର ଧୁନ କି ତାହାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ କୁହୁରେ ପ୍ରବଣ ହେଉନାହିଁ ? ମାତ୍ର ଶୂନ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସାର କୋଟରେ ନିବେଶିତ ରଷୁ କି ସାହେବଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଥରେ ପଥକ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ?

୧୨—ସାହେବ ପୁନଶ୍ଚ କୁହନ୍ତି ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ସ୍ୱୀକାର ପୂର୍ବକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଶସ୍ୟାଦି ଆଣି ଏ ଦେଶ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କମିସ୍ନର ସାହେବ ଯଦି ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଣୀର ଜଣେ ମାନ୍ୟତାନ୍ ପ୍ରଧାନ କର୍ମକର ନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଲକବାଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତୁ । କାରଣ ଉକ୍ତଲର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କାରଣ ଯେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ତାହା କିଛି ସାଧାରଣ ଧନାଗାରରୁ ଦିଆ ଯାଉନାହିଁ । ପୂର୍ବେ ଇଙ୍ଗଲଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଓ ବଙ୍ଗଳା ଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କାରଣ ଯେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ବ୍ୟୟାବଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଏ ଦେଶର ସାହାଯ୍ୟ କରା ଯାଉଅଛି । ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଏକକୋଟି ଟଙ୍କା ଆସିନାହିଁ । ସାହେବ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା କାହାକୁ କୁହନ୍ତି ? ସେହି କେନ୍ଦ୍ରିକ କି ଅନ୍ୟତୋର୍ଡ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନ ପଢ଼ିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ପାରିବୁନାହିଁ । ଆଉ ଯେ ଦରିଦ୍ର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସରକାର ଏତେ ବ୍ୟୟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି । କମିସ୍ନରମାନେ ସେହି ନିର୍ଧନ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଆଦାୟ କରି କପରି ରାଜକୋଷର ଖଣି ପୂରଣ କରିବେ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସେମାନେ ପ୍ରାଣ ଓ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏକଥା କିଏ ହସ୍ତପଦ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ସ୍ୱୀକାର କରିବ ?

୧୩—ହୁକୁମ “ଏ ଦେଶରେ ଏ ବରଷ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଚପଲ ହୋଇ ଅଛି ଓ ତଣ୍ଡୁଳାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହୋଇଅଛି । ସେହି ତଣ୍ଡୁଳ ବିକ୍ରୟ କରି କମିସ୍ନରମାନେ ଅକ୍ଳେଶେ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରିପାରିବେ । କି ନିମେଧ ଅଞ୍ଜ ! କି ଅତ୍ୟାଚଳ ଆଦେଶ !!! ଯେ ଲୋକ ହସ୍ତରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପ୍ରକାର ସାଗନର ଭାବ ଅର୍ପିତ ଅଛି ସେ ନାଶନ୍ତି ନାହିଁ ସେ କ୍ଷେତ୍ରୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ କିଏ ? ଯଥାର୍ଥ ଯଦି ଏ ଦେଶରେ ଅର୍ଦ୍ଧଶସ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତହିଁରେ କମିସ୍ନରମାନଙ୍କର କି ଲାଭ ? ମନରେ କର ଏକ କମିସ୍ନରର କି ଓ ଖ ନାମକ ଦୁଇ ମୌଜା ଅଛି । କି ମୌଜାରେ

କିଛି ଧ୍ୟାନ ହୋଇନାହିଁ ଓ ମୌଜାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଅଛି । ସୁତରାଂ
 ଜମିଦାର କି ମୌଜାରୁ କିଛି ଖଜଣା ପାଇଲ ନାହିଁ ଓ ଖ ମୌଜାର ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ
 ହୋଇଥିଲେହଁ ସେ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଜାମାନେ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜସ୍ୱ ଦେଲେ । ଏପରି
 ସ୍ଥଳେ କିପ୍ରକାର ଜମିଦାର ସମସ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରିବେ ? ଯାହା ହେଉ
 ଆମ୍ଭେମାନେ ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହଜ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ହୁଏ
 ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର ଦେଉଳୁ ନରେଇ କିଛିଦିନ କାରଣ ୧୦ ଓ ୪୫
 ଆଇନ ପକେଟ ମଧ୍ୟରେ ବଦଳି ରଖିଲୁ ଜମିଦାରମାନେ ସେ ପ୍ରକାରେ ହେଉ
 ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ହେ ହତଭାଗ୍ୟ ଜମିଦାରଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜମିଦାର ଆଖ୍ୟା ଧରିବା
 ମାତ୍ରକେ ପରମ ଦୟାଳୁ ଓ ପ୍ରଜାବତ୍ସଲ ଜ୍ଞାନ କରି ଅଛ ? ନାନା ଅବଧାନମାନେ
 ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଜମିଦାର ମହାତ୍ମା ଉକ୍ତ ଓ ଶେରପରି ସମସ୍ତେ ନୁହନ୍ତି । ହାୟହତ
 ଭାଗ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପୂର୍ବୋକ୍ତ ମହାତ୍ମାଦୟଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରଖି ତାହାକୁ
 ଏହି ବିଷୟ ଜଣାନ୍ତି ତେବେ ଏ ସଚେତନ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ବରଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 କାମନା କଅଣ୍ଡିତ ଫଳବତୀ ହୁଅନ୍ତା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହାୟ ହାୟ ରାଜସ୍ୱ ମାତ୍ର
 ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେ ଆଶାଳତା ଅକ୍ଳିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଏ ଜମିଦାର
 ଜାଟ ତାହା ସମ୍ଭଳେ ଛେଦ କଲେ । ହାୟ ! ପରି ନାମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦଶା
 କି ହେବ !!! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧାରଣ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ପୈତୃକ ବୃତ୍ତି ବିନଷ୍ଟ
 ହେଲ ହେ ମହାତ୍ମା ରକଟ୍ସ ! ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଦୟାଗୁଣ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ
 ଧନ୍ୟ !!! ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନ୍ମନୟନ ବହୁ ବିଷ୍ଣୁତ ମହାସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ତୁମ୍ଭର
 ସରଳ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ବ୍ୟଥିତ କରାଇଲା ମାତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ସେହି ଜନ୍ମନୟନ
 ମହାନଦୀ ପାରହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ହେ ଜମିଦାରଗଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିରସ୍ତ
 ନହୋଇ ବୋର୍ଡ଼କୁ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଅ ଓ ଭାରତ ବର୍ଷକୁ ସତ୍ୟକୁ ଆପଣା ଆପଣା
 ଦୁଃଖ ଜଣାଅ । ଭଦ ।

ବାଲେଶ୍ୱର
 ତା ୨୯ ରିଶ ମାହେସ୍ୱିପ୍ତମ୍ଭର
 ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା
 ଏକାନ୍ତବଶିଂବଦ
 ଜଣେ ସ୍ତବକାଞ୍ଚ

ସହର କଟକ ଆଲମଗ୍ନି ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରାମାରେ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସମ୍ପାଦକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ଭା ୧ ଗ	} ତା ୨୦ ରଖ ମାତ୍ରେ ଅକ୍ଟୋବର	} ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫ ।
୧୨ ସଂଖ୍ୟା		
	କାର୍ତ୍ତିକ ସନ ୧୨୭୪ ସାଲ	ମଫସଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା
	ଶହବାର	ତାକମାସୁଲ ବ ୧ ପୂର୍ବକୁ ଟ ୩ ।

ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ଵାକମମାନେ

ଗତ ଅଗ୍ରଣ୍ୟ କ ପିତମ୍ବର ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲଚରକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଧ୍ୟୟନ ଦେଉଁ ଦ୍ଵାକମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବକାଶ ଇଲକା ଗ୍ରହ ଅଛି, ସେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ ଆସୁ ଦେଖାଇ ପାରିଲେ ପଦ ବୃଦ୍ଧି ହେବେ କିମ୍ବା ଉପରସ୍ଥ ଦ୍ଵାକମମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବେ । ଏ ଆଶାରେ ଗଞ୍ଜା ମଦ ଇତ୍ୟାଦିର ଦୋକାନ ବଦାନୁ ଓ ତଦ୍ଵାରା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ସୁଖା ବରଷର ହାନି କରନ୍ତି କି ନା ଏ ବିଷୟ ସେମାନେ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭର କିଛି ବକ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ।

ଏଥିରୁ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଅଧ୍ୟୟନଦ୍ଵାକମମାନେ କରୁପ ଚଳନ୍ତି ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଦେଲେ ଅବକାଶସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ଆଚରଣ କିଛି ବୋଧ ହୋଇପାରେ । ଅନେକ ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ଵାକମମାନଙ୍କ ଏକ ବଡ଼ ଭ୍ରମ ଥାଏ ଯେ ସରକାରର ଲାଭ କରାଇଲେ ନ୍ୟାୟ କି ଅନ୍ୟାୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି ଓ ସରକାରର ବା ଏଥିରେ କି ଇଚ୍ଛା ଏହା ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟମାତ୍ର ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଅନେକ ତିପୋଟି କଲଚରମାନେ କରୁପ ଯମା ବଦାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ପ୍ରକାରେ ଅବୋଧ ତିପୋଟିମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପିତାପିତାମତ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଜା ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଲୁଚବନ୍ଦୀ ସମୟରେ ନରକକୁ ପଠାଇ ଥାଆନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରମ ଟେକ୍ସର ଆସେସରମାନେ କରୁପ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କରିଗଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଠକମାନେ ବିସ୍ମରଣ କରି ନଥିବେ । ତାଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ହେତୁ ଅତି ଅଳ୍ପଦିନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକେ ଆସେସର ନକହୁ ଅସୁର ନାମରେ ଡାକିଲେ । ଆସୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇ ଉପରସ୍ଥ ଦ୍ଵାକମମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ ହେବାର ଇଚ୍ଛା

ଏମନ୍ତ କି କୌଣସି କୌଣସି ସ୍କୁଲରେ ଜଗମାନା ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ଵାରା ଯତ୍ନକ୍ରମେ
 ଆୟତ୍ତ କରିବାର ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆୟତ୍ତ
 ଦ୍ଵାରା ସରକାରର ସିଦ୍ଧି ପାତ୍ର ଆଶା ବୃଥା । ସରକାରର ଇଚ୍ଛା ଯେ ତାଙ୍କର
 କର୍ମସୂତ୍ରମାନେ ନ୍ୟାୟପର ହେବେ ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନରେ ପୀଡ଼ା ହେବ ତାହା
 ନ କରିବେ । ସରକାରର ଯାହା ଆୟ ହୁଏ ସରକାର ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନ୍ୟାୟ ରୂପେ
 ହୋଇଅଛି ଅଳ୍ପବେଳେ ଯେଉଁ ଦ୍ଵାକମର ଯିମା ଉକ୍ତ ଆୟର ଶୁଭାପାଏ ତାହାର
 କରୁଣା ନଦେଖନ୍ତି ଓ ତାହାର ଆୟତ୍ତ କରିବଣ ଇଚ୍ଛା ଯଦି ପ୍ରକାଶ ପାଏ ତାକୁ
 ବରଂ ଚଣ୍ଡର ପାତ୍ର କରନ୍ତି ।

ଅଳ୍ପବେଳେ ଅଧିକ ଅନେକ ଦ୍ଵାକମମାନଙ୍କର ଆୟତ୍ତ କରି ସରକାରର ସିଦ୍ଧି
 ପାତ୍ର ଦେବେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କରେ ସକାଶ
 ପାତ୍ର ଅବକାଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ ସେହିରୂପ ଇଚ୍ଛାଅଥବା ଆୟର ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ
 ଦେଉଅଛି ।

ଗୁଣକର କି ଭଗ୍ନାନକ ସମ୍ପ୍ରମ (ଉଦ୍ଧୃତ)

ମନୋବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତମ ସାଧନ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟର ଯେପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ କର୍ମ
 ଶକ୍ତିର ବଳ ଓ ତେଜ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ଯତ୍ନରେ ହୁଏ ସେସବୁ ଶକ୍ତିର
 ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ । ଯଦ୍ୟପି ସ୍ଵଳବଳତା ଅପାରଗତା
 ଶକ୍ତିରୁରୁଣାବସ୍ଥା ଅଥବା ଆଲସ୍ୟ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୁଏ । ତେବେ ତାହା
 ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଧି ବୃଦ୍ଧି ସୁରକ୍ଷା ଶକ୍ତି ମାଜିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ କି ଫଳ ଜମିପାରେ ।
 ଶାସ୍ତ୍ରୀକ ଚେଷ୍ଟାକୁ ଏ ଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପ୍ରମାନାଶକ ଓ ଅଭିଭୂତାର ଚିହ୍ନ
 ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଦିବ୍ୟାତ୍ମି ଅତଳ ପଦାର୍ଥପରି ଉପବେଶନ ବା ଶୟନକରିବା
 ଓ ଖଞ୍ଜପରି ହସ୍ତପଦାଦି ଗୁଣନରହତ ହେବା ଅଥବା କର୍ମକୁ ବ୍ୟଗ୍ରହରୂପ ଭୟ
 କରିବା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତପ ଓ ବାହାରର ବାୟୁକୁ ପୀଡ଼ାର ଆକାର ମନେ କରିବା
 ସମ୍ପ୍ରମର ଲକ୍ଷଣ ମନେ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵଦ୍ଵିତ୍ତରେ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି ।
 ଗୁଣକର ଘର ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଵୟଃ ବିଷୟ କର୍ମର ଲଭ୍ଵାବଧାନ କରନ୍ତି
 ସେମାନେ ନିଜ ବାଚୁ ନାମର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଓ ଭ୍ରମଲୋକ ବୋଲି ପରିଚିତ
 ହୋଇ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ଦୂରେ ଥାଉ ୪୯୦ ଜା ବେତନ ଶ୍ରେଣୀ
 କେଶାଣୀମାନେ ଓ ବିନାବେତନର ଶିକ୍ଷାନାୟକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇ ଚନ୍ଦ୍ରଅଣା
 ଚାଡ଼ିଉଡ଼ା ନ ଦେଇ ଯାନ୍ତି ରହୁପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୁଣକର ଉପରେ
 ସକଳ କର୍ମର ଶୁଭଦେଇ ୪୫୫୫ ମାନରେ ଦୁଇଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି

(୧୧୧)

ଗୁଣଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ତାହା ଭଲ ତଥାପି ଏ ଦେଖାଯିବ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱୟଂ
 ବଳାରକୁ ଯାଇ ଆପଣାଦ୍ରବ୍ୟ ବଦଳ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆହୁରି
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ କଚେରୀର କୌଣସି ପାହେବ ବୋତଲେ ମଦ କିମ୍ବା
 ଏକ ବଣ୍ଟିଲ ଚାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଜଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ
 ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ ସେହି କେରୁଣି ଅଥବା ଶିକ୍ଷାନବସ ଶଶ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦଉଡ଼ିଯାଇ
 ବଳାରରୁ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିଦିଅନ୍ତି । ସଦ୍ୟପି ପାହେବ ମେଳ ଘୁଷ୍ଟାଇବାକୁ ଆଦେଶ
 କରନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବୁ ମହାଶୟମାନେ ସ୍ୱୟଂ
 ମେଜର ପାଖେ ଧରି “ଉଠାଅ ଉଠାଅ କହୁ ଟେକନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ଆସିଲେ
 ଗୋଡ଼ ଧୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଲୋଟାଏ ପାଣି ଚାକର କିମ୍ବା ତଦା ଭାବେ ଆପଣା
 ସହଧର୍ମିଣୀ ଆଣି ନ ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ଼ଧୁଆ ହେବ ନାହିଁ । କୃଷି କର୍ମରେ
 ହାତ ଦେବା କିମ୍ବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ଚଷା ଅବା ଗ୍ରେଟ
 ଲୋକ କର୍ମ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ଦେଖାଯିବ ଏକ
 ଚର୍ମପାଦୁକା ବିକେତା ଦୋକାନରେ ମୋହରର ବା ରୁମାପ୍ରା ଗିରିରେ ସେହି
 ମୋହର ଚାକର ହେବା ସମ୍ଭବ କର୍ମ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । କେହି ଅବା ଚାହା
 ମଧ୍ୟ ନ କରି ଭକ୍ଷା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆପଣାରମାନ, ସମ୍ଭବ ଓ ଉଦ୍ୱୈତା ରକ୍ଷା
 କରନ୍ତି । କୌଣସିଠାରେ ଖଣ୍ଡେ ଦଶପନ୍ଦର ଟଙ୍କାର ଚାକର ଧାଲି ହେଲେ ଦୁଇ
 ଦିନିଶ ଉଦ୍ୱଳେକ ସେଥିର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଚାକର ଅଭାବରେ ଖାଇବା ବିନା
 କୁଟୁମ୍ବ ଗଞ୍ଜ ମଦୁଅଛନ୍ତି” ଏହି ଆକ୍ଷେପ ଶକ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଶୁଣାଯାଏ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ଦେଶ ଏପରି ଫଳଶାଳୀ ଓ ଏତେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ମୂଲ୍ୟା ମିଳନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ
 ଲୋକମାନେ ଅଳ୍ପ ଭୂମିଧର ଦୁଇ ଚାକର ମୂଲ୍ୟା ରଖି ଚାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରିଶ୍ରମ
 କଲେ ଅନାୟତ୍ତରେ ସୁଖରେ ସଂସ୍କାର ଯାହା ନିର୍ବାହ କରିପାରନ୍ତେ । ହା ଚାକର
 “ହା ଚାକର” କରି ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ହୋଇ ଉପାସନା କରି ଚାଲିବାକୁ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
 ସମସ୍ତେ ଗୁଣ କରବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ
 ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଧାରଣର ଉପାୟ ଅନାୟତ୍ତରେ
 ସୂଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତା । ସୂକ୍ଷ୍ମର କୁମ୍ଭକାର ଚାକର ନିର୍ମାଣ ଇତ୍ୟାଦି ନାନାପ୍ରକାର
 ସ୍ୱଧୀନ ବୃତ୍ତି ଅଛି । ଏଥିରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଏକପ୍ରକାର
 ଜୀବନ ଧାରଣର ଉପାୟ ହେବ ।

ପ୍ରାସ

(ଚିତ୍ତରଥ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶିତ ପର)

“ଓଡ଼ିଆମାନେ ସୁଭାବତଃ ନବୋଧ” ଏହି ପ୍ରବାଦ ଯଥାର୍ଥ ନିଜା । ବିଦ୍ୟା ସୁନ୍ଦର ରଚନା ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ଘନକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଯେ ରସକଲ୍ଲୋଳ ନାମକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତାହାର ସହିତ ତୁଳନା କରି ଦେଖିଲେ ବିଦ୍ୟା ସୁନ୍ଦର ଅତି ଅପକୃଷ୍ଣ ବୋଧହୁଏ । କି ରଚନା ଗୁରୁତ୍ୱ କି ସରଳ ବର୍ଣ୍ଣନା ବିଶେଷ ଓ ଯମକ ରଚନା ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଘନକୃଷ୍ଣ ଭରତଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ ପରାକାଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ତଥାପି ଦେଖ ବିଦ୍ୟା ସୁନ୍ଦର ଆଜି କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦାନ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଗମାଦୃତ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ରସ କଲ୍ଲୋଳ ପଢ଼ି କେହି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ରସ କଲ୍ଲୋଳ ଆଦିରସ ଘଟିତ କୁଣ୍ଡଳିତ ଭବାଣ୍ଡିତ ବୋଲି ଯେ ଯାହା କୁହନ୍ତୁ ସେଥରେ ଆମ୍ଭର ବକ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ରସ କଲ୍ଲୋଳ ଯେ ସର୍ବ ବିଷୟରେ ବିଦ୍ୟା ସୁନ୍ଦରଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥ ତାହାର ସନ୍ଦେହାଭାବ ଏହି ବାକ୍ୟର ଦୃଢ଼ତା କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ଯେ ସଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ଗ୍ରନ୍ଥଦ୍ୱୟ ପାଠ କରିଅଛନ୍ତି ସେହି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଦ୍ୱୟର ଉତ୍କର୍ଷାପକର୍ଷ ବିଷୟ ଦୃଢ଼ତାଜମ କରିଅଛନ୍ତି । ଘନକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ କରି ଅନେକ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ର ଅଭାବରେ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲେପ ହୋଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶାର କବି କୂଳ କେଶବ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ * ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଶଂସିତ କରି ରଚିତ ୨୦୧୨ * ଖଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ମିଳୁନାହିଁ ।

କି ଆଦିରସ କି ବିରସ କି ଭକ୍ତିରସ କି କରୁଣାରସ ସକଳ ବିଷୟ ରଚନାରେ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଅଦ୍ୱିତୀୟ କରିବୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ବିଶେଷରେ ଯମକ ଓ ଶ୍ଳୋପପଦ ରଚନାରେ ଯେପରି ନିପୁଣତା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସାହାସ କରି କହିପାରୁଁ ସଂସ୍କୃତ ଭିନ୍ନ ଭାବତ ବର୍ଣ୍ଣାୟ ଏମନ୍ତ ଭାଷାର କାବ୍ୟକାର ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁଳଣା ହୋଇପାରି ପାରେ । ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ କୃତ ବୈଦେହ୍ୟଶ ବିଳାସରେରାମ ରାବଣର ଯୁଦ୍ଧ ଅରଣ୍ୟରେ ରାମ ଦ୍ୱାରୁ ସୀତାର ପ୍ରବୋଧ ରତ୍ନଶିଖର ଆଶ୍ରମ ବର୍ଣ୍ଣନ ଅନ୍ୟତର ପୁସ୍ତକରେ ଲବଣ୍ୟବତୀର ସଖୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନୀଡ଼ା ଏହି ସକଳ ସ୍ଥାନ ପାଠ ସମୟରେ ରଚୟିତାକୁ ପ୍ରାକୃତ ସ୍ମରଣ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ସଂକୋଚ ବୋଧହୁଏ ।

ହାୟ ! ଏହି ସକଳ ଗ୍ରହର ଏପରି ହତାଦର ଦେଖି ହୃଦୟ ଏକାବେଳକେ ବିଦାହୁଁ ହୋଇଯାଏ । ହାୟ ଏମନ୍ତ କି ସମୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବୁ ସେ ଏହି ସକଳ ଗ୍ରହର ଯଥାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।

ସତ୍ୟତମ ଶ୍ରୀ ଓ ଭୋମ ରାଜ୍ୟର ପତନ ଇଂଲଣ୍ଡର ଉନ୍ନତ ଓ ଭାରତର ଅଧୋଗତି ଦେଖିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହୁଏ ଯେ ଅବମାନ ମଣ୍ଡଳରେ କିପରି ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଇ । କାଳରେ ସକଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଅଛି । ଆହୁରି ଦେଖ ସେ କଲିକତା ନଗର କିପରି ପୂର୍ବରେ କରୁଣମୟ ଅରଣ୍ୟ ତଳରେ ଆବୃତ ଓ ଶରଣ ଶୂଗାଳାହର କେଲି ତୁମି ରୂପେ ଚରଣିତ ଥିଲୁ ସେହି କଲିକତା ନଗର ସମସ୍ତ ଭାଗରେ ରାଜଧାନୀ ହୋଇ ରାଜଜାୟ ସେନା ଶ୍ରେଣୀ ରାଜପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଦ୍ଵାନ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଗନ ପୁଣି ସୌଧ ମାଳାରେ ପରିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି ଏହପରି କେତେ ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷଶୀଳ ନଗର ତୁମିସାଧ ଓ କେତେ ଜନଶୂନ୍ୟ ଅରଣ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ନଗର ହେଉଅଛି । ଏହପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ । ଦେଖ ସେ ଇଂରେଜ ଜାତି ପୂର୍ବରେ ଅସଭ୍ୟ ଅରଣ୍ୟ କାମୀ ଥିଲେ । ସେହି ଇଂରେଜ ଜାତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ମତଳ ବ୍ୟାପୀ ହୋଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେଶରେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ବାହୁବଳ ଓ ଜ୍ଞାନବଳର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ଜାଣି ପତାକା ଉଡ଼ାଉ ଅଛନ୍ତି । (ଫଳେ ପୃଥକ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ନଦୀ ସାଗର ଉପସାଗର ଅପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯଦ୍ଵିରେ ଇଂଲଣ୍ଡୀୟ ବଣିକ ତରଣୀ ଭ୍ରମମାନ ନ ହେଉଅଛି ତେବେ ସେ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ଏକଦା ପୁଣ୍ୟ ବାହୁବଳରେ ଉତ୍ତରେ ହୁଗୁଳୀ ନଦୀ ଦକ୍ଷିଣେ କୁମାରୀ ଅନ୍ତରାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସଂପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳ, ଅଳସ ଓ ଯେ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ପ୍ରଭୃତି ମହାତ୍ମା କରି ଆବୃତ ଥିଲେ ସେହି ଓଡ଼ିଆମାନେ ସଂପ୍ରତି ଅଜ୍ଞ ଓ ବର୍ଷ ବୋଲି ଅପରିଚିତ ଦର୍ଶୀ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିହତ ହେବେ ଅଶୁଦ୍ଧି କି । ମାତ୍ର “ଓଡ଼ିଆମାନେ ସ୍ଵାଧିକାର ନିବୋଧ” ଏକଥା ସେମାନେ କହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିତାନି ଅଜ୍ଞ ଓ ଅତୁଚଦର୍ଶୀ ଭନ୍ନ ଆଜି କି କୁହାଯାଇପାରେ କେତଳ ଓଡ଼ିଆମାନେ ପୃଥକରେ ଏମନ୍ତ ଜାତିନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧିକାର ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି କହୁ ଯାଇପାରେ) ପଂ.ମ କାରୁଣିକ ପରମେଶ୍ଵର ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର କରି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜାତିକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଜାତିକୁ ଅଜ୍ଞାନ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ସ୍ଵୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୂର୍ଖତାର କର୍ମ । ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ଦେଖାଯାଏ ସେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ କୃତ କର୍ମର ଫଳ ଶ୍ରେଣୀ ଏ କଥା ସ୍ଵିକ୍ଷି ଅଟେ । କେହି କେହି ଜାତିୟ ଲୋକେ ଅଳସତା ପୁଣ୍ୟ ବା ସୁବିଧା ନ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ହାଇକୋର୍ଟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ଅଳ୍ପ କି ମିତାସର ମତରେ ପୈତୃକ ଧନରେ ପିତା ପୁତ୍ରର ସମାନ ଅଧିକାର ! ପୁତ୍ରର ଅଭିମତ ବିନା ପିତାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯେ, ପୈତୃକ ବିଷୟରେ ଦାନ ବିଧିକୁ କରବେ । ପିତା ଯଦ୍ୟପି ଏ ରୂପ ହସ୍ତାନ୍ତର କରନ୍ତି ତାହାହେଲେ ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ । ଏ ରୂପ ବିଧିକୁ ଆଦି ଉତ୍ତରୁ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ ସେଥିରେ କିଛି ଆପତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଭାରତ ବର୍ଷର ସେକ୍ସଟର ଅବଶେଷ ମହାମାନ୍ୟ ଜାଣକେଣ୍ଡ୍ରୀ ସାହେବ ଏଠାରେ ରାଜସ୍ୱର ଆୟବ୍ୟୟ ଯେ ହେପାବ ପାଇଁ ମେଣ୍ଟରେ ମହାସଭାରେ ଦାଖଲ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସନ ୧୯୫୩-୫୪ ମସିହାରେ ମୋଟ ଆୟ ୪୪୭,୦୪,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ୪୪୭,୦୨,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ପେଟିଅଟ କଦଳି ଯେ ଏ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୪୧୩,୦୦,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଯତ୍ନାତ୍ମା ଯେନସନ୍ ଓ ଚେଲ୍ ରୋଡ୍ ସୈନ୍ୟ ସକାଶେ ଜିନିଷ ଓରଦ ଇତ୍ୟାଦିରେ (ଇଂଲଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ବଲ୍ଲଭ)ରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଅଇ ଅତଏବ ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଇଂଲଣ୍ଡର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୟଧିକାର ସେ ଦେଶର କେତେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ତାହା ଅନାୟତରେ ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛି ।

ଆମେରିକା ଦେଶୀୟମାନେ ଏକ ବୃଦ୍ଧଦାକାର ତୋପ ଜୟାର କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେୱଂର ବାରଦ ଦେଲେ ସେୱଂରର ଗୁଳି ମରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରର ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଏବେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଚଳିବାର ଦେଖି କଙ୍ଗାଳମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ସୁବିଧା ପ୍ରଥମରୁ ହୋଇଥିଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଭଲ ବନ୍ଧୁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଗ୍ରାସରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥାଆନ୍ତେ ।

ଦୁଆର ଜିଲ୍ଲାରେ ବହୁତ ବର୍ଷା ହେବାରୁ କୃଷି ଉତ୍ତମ ରୂପେ ହୋଇଅଛି । କେତେଅଧ ଝଡ଼ ହେବାରୁ କିଛି ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଣ୍ଡୀମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ ପାଇବାର ଭରସା କରିଅଛନ୍ତି ଆମ୍ଭ ଦେଶରେ ଏପରି କେବେ ହେବ ?

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାରେ ବଙ୍ଗଳାର ଲୋକମାନେ ଜଦାତ ନିରସ୍ତ ହେଉନାହାନ୍ତି ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ କାଲିପାଡ଼ାର ଶ୍ରୀଧୁକ୍ତ ବାବୁ କୃଷ୍ଣ କିଶୋର ପୋଦାର ନିରୂପାୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକଟଙ୍କା ହସାବରେ ମାସିକ ଦାନ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କେହି କେହି ପରିବାର

ଟୀଂ ଜାରୁ ଅଧିକ ପାଉଅଛନ୍ତି । ଏ ଛଡ଼ା ଯେଉଁ ପରିବାରରେ ଜ * ଶରୁ ନ୍ୟୁନ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଏକଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାଳର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ଦୁଃଖୀମାନେ ଅନ୍ନା ଭବରେ ଅଭିଶପ୍ତ କାତର ଅଛନ୍ତି ଓ ଗୁରୁଲର ଭଉ ଗଜଧାନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି । ଏକ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଖାଇବାକୁ ନ ପାଇ ଲୁଟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଭାରି ଓଲ ଉଠା ହୋଇଅଛି । ଲଣ୍ଡନର ପୂର୍ବ ଭାଗରେ (ଯେଠାରେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି) ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ମରିଅଛନ୍ତି. ଏହି ହେତୁ ଧନୀ ଲୋକମାନେ ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମଞ୍ଚସଲରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଆହାମଠାରୁ ଏଡୁକେସନ ଗେଜେଟ ସଂବାଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟାଳାଗ୍ନୀ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସଭା ହୋଇଅଛି । ଏ ସଭାରେ ବିଦ୍ୟାଳୋଚନା ସୁଶୀଳତା ଓ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସୁଦ୍ଗୁଣମାନ ଆଲୋଚିତ ହୁଅଇ । ଏ ଦେଶରେ ଯେ ଏତେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ରୂପ କିଛି ସଭା ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖେଦର ବିଷୟ । ବିଦ୍ଵାନ ଓ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆଉ କେତେକାଳରେ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ?

ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକାରେ ଯେ ମଧ୍ୟ ଆସିପୁର ତାମଖଣ୍ଡ ନାମକ ସ୍ଥାନ ବିଦାସୀ-ମାନଙ୍କର ଗୁଣିଆଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଘୋରତର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଅନେକ ଅର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଅନେକ ଲୋକ ଉଭୟ ପକ୍ଷରୁ ମାରାହୀନ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅବଧି କେହି ଜୟୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

ଦଶହରା ସମୟରେ କେତେକ ଦିନ ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ଫସଲ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଯତ୍ନକ୍ଷତ୍ରି ଆଗଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ତାହା ଗତ କୌମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସମୟର ବର୍ଷା ଦ୍ଵାରା ନିବାରଣ ହୋଇଅଛି । ସର୍ବତ୍ରରେ ଏ ସମୟରେ ଏପ୍ରକାର ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି ଯେ କୌଣସି ଗୁଣି ଶିତରତ୍ନର ଫସଲ ସକାଶେ ଆଉ ବର୍ଷାର ଅପେକ୍ଷା କରୁନାହାନ୍ତି । ଏତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଗଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେ ଫସଲ ଅଛି ତାହାର ବିନାଶ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର

ଦଣ୍ଡିତାର

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ଦାସିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ

ସମାପେଷୁ

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଡ଼ପତ୍ର ପଂକ୍ତ ସଂଶୋଧନାନ୍ତେ ଦାସିକା ପାଶେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ବହୁ ବାଧୁତ କରିବାହେବେ ।

ମହାଶୟ କି ଆକ୍ଷେପର ବିଷୟ ! ବାଣିଜ୍ୟରେ ସ୍ୱୟଂ ସର୍କାର ଯାହାଙ୍କର ବଦାନ୍ୟତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ଯାଏ ସେ ବ୍ୟବସାୟୀନ ହୋଇ ତତ୍ ସମ୍ପର୍କେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡିତାରମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସର୍କାର ହୋଇ ତଣ୍ଡୁଲୀକ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକ୍ରମେ ଦର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ନିରୂପଣ କରନ୍ତି ଯେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଶସ୍ୟାଦି ବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଦଣ୍ଡିକାରମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଦେଖିବେ । ତେବେ ଏହି ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନ କରିବେ । ପୁନଶ୍ଚ କେତାମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ନଗଦ ଟଙ୍କାରେ ଯେ ବଟା ଯେନନ୍ତି ସିନ୍ଦୂତାଳେ ଯେ ଅମନ୍ଦତ ପ୍ରକାଶରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ ତାହା ଦେଖି ବିସ୍ମୟାପନ୍ନ ହେବାକୁ ହୁଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତାର ନ ବୋଲି ଦଣ୍ଡିଧର ଚହୁବା ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଯେବେ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶସ୍ୟାଦିର ଦରଦ୍ରାମ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ସର୍ବସାଧାରଣର ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅଇ ତେବେ ସର୍କାର ଏ ଅନିଷ୍ଟ ନିବାରଣରେ କି ହେଉ ଯତ୍ନବାନ ନ ହୁଅନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶସ୍ୟାଦିର ଦର ନିରୂପଣ ଯେବେ ହୋଇପାରେ ତେବେ ତତୋଧିକ ନଗର ନିବାରୀ କୌଣସି କୌଣସି ଭଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନି ପ୍ରମାଣେ କଦର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ? ଅବା ସର୍କାର ଯେବେ କୌଣସି ଏକ ନିଶ ସୁବିବେକ ଚୌଧୁରୀ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦି ନିମନ୍ତେ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତେ ତେବେ କି ସର୍ବସାଧାରଣର ସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇ ନ ପାରିବ ? ଯେ ପ୍ରକାର ହେଉ ପଛେ ଏ ଅନିଷ୍ଟକର ଦଣ୍ଡିକାରମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରସ୍ତ କରାଯିବେ ଏ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୟାଳୀ ସର୍କାର ଅତି ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ ମନୋଯୋଗ କରିବାକୁ ତୁଚ୍ଛ ନ କରିବେ ।

କଟକ

ଦାଶରଥ ରାଉତ

ତା ୮ ର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୮୭ ମସିହା

ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାତ ହୋଇଥିବୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମ୍ପିୟର ସାହେବ ଦଣ୍ଡଦାରଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ ଜଳାଇ ଆସିଅଛୁ । ସମ୍ପାଦକ ଗତ ତା ୬ ଶେଷ ଉତ୍କଳ ସାପିକା ମଧ୍ୟେ ଯେ ପ୍ରହେଳିକା ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲ ତାହାର ଉତ୍ତର—

ମହିଷାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କି ନାମ ଦିଅନ୍ତି ?
 ସୂକ୍ଷ୍ମ ମଧ୍ୟେ ସଙ୍ଗଠାରୁ କେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତି ?
 ଦବସେ ଗରନେ କେବା ପ୍ରଭା ବୁଝାଶନ୍ତି ?
 ଏ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ଉତ୍ତର ଯିବର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ।
 ସୁଜନେ ଶୁଣ, ଶେଷ ଅକ୍ଷରେ ନାମ ସମାଣ ।

ପ୍ରହେଳିକା

ଦିନବର୍ଣ୍ଣ ଶର ଏହି ଅବଗତ ହେବେ,
 ତହିଁ ଆକାର ଅକାର ଉକାର ଲିପ୍ତଥବେ ।
 ଆକାର ଇକାର ଲେପେ ରାମ ସପତ୍ୟ ଭ୍ରାତା
 ଉକାର ଲେପେ ମୋହା ପୁସ୍ତକ ଅବଗତା ।
 ସୁବୋଧ ସୁଶିଳ ଜନେ ବିରୁର କରଲେ
 ଯିବର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୁକ୍ତ ଶକ ଅନାୟାସେ ମିଲେ ।

ବରସାକ ମାହାନ୍ତି

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଦ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ରିକାର ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଚଳିତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଦାୟ ନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାକିଦାର ଜ୍ଞାନ କରାଯିବ । ଓ ବସାନ୍ତେ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ଅଛୁ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ ।

ଏହି ଉତ୍କଳ ସାପିକା ସହର କଟକ ଆଲିମତଦ୍ଦ ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରାମରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧ ଗ ୧୩ ସଂଖ୍ୟା	}	ତାଳଗଣ ମାତ୍ରେ ନବମ୍ବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା । ମୁ । ଦି୧୦ନ କାର୍ତ୍ତିକ ସନ ୧୯୭୪ ଶାଳ ଶକବାର	}	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫.୦୦ ବର୍ଷାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷିକ ଟ ୭.୦୦ ମତ୍ତମଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ତାଙ୍କ ମାତ୍ରାପୁଲ ବ ୧ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩ ।
-----------------------	---	---	---	--

ରାଜସ୍ୱ ମାପର ପୁଂ ଲକ୍ଷଣ—

ଏତେ ଦିନରେ ପ୍ରଜାକୁଳର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଦାରକଲିଂ ପାତ୍ରାଡ଼ ଉପରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ କୁହରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମୋଚନ ହେବାର ସଙ୍କେତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସ୍ୟାର ସିଂହଳ ବିଡ଼ନ୍ ସାହେବ ଗତ ମାସ କା ୧୭ ରଖରେ ବୋର୍ଡ଼କୁ ତଳ ଲେଖିତ ତାର ଖବର ୧୦।ଇବା ରୁ ତଦନୁସାର ବୋର୍ଡ଼ ସେଫେଟାସ୍ ଆଗତ ଲଟବନ୍ଦୀ ହୁକତ ରଖିବା ଓ ଏ କଥା ପୂର୍ବରୁ ସବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜାତ କରାଇବା ସକାଶେ କମିସ୍ନର ପାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାର ଚର୍ଚ୍ଚାର ମର୍ମ ଏହି—

ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋର୍ଡ଼କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଫଳର ଅନୁସା ଓ ଗତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶରୁ ଗୁଣି ପ୍ରଜାଙ୍କର ଯେ ଫଳ ହୋଇଅଛି ଏ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦାରଖ ଅପେକ୍ଷାରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ନବମ୍ବର ମାସ କିନ୍ତୁ ଦିନ ମାସ ସ୍ପଷ୍ଟତ ରଖିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାଶ ହୋଇଅଛି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନାପାତ, କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ପ୍ରଭୃତ ବରସା ଯେ ରୁପ ଗୁଣୀମାନଙ୍କର ଓଷ୍ଠାଗତ ପ୍ରାଣକୁ ପିଣ୍ଡରେ ସୁନଃପ୍ରାପନ କରି ଭାବ ସୁଖର ଆଶାରେ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖକୁ ବିସ୍ମରଣ କରାଇଲ । ସେହି ରୁପ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ତାର ଖବର କମିଦାରଙ୍କ ମୂଳବତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶରୀରକୁ ତଡ଼ିତ ଯନ୍ତ୍ରତାର ସ୍ୱରୁପ ଶୁଣି କରିବା ମାତ୍ରେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗମାନ ସତେଜ ହୋଇଉଠିଲ । କମିଦାର ଓ ପ୍ରଜା

ଏକ କାଳରେ ଯେ ଏତେ ସୁଖାନୁଭବ କରିବେ ତାହା କେହି ଜାଣୁ ନ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ବିଚାରାଳୟ ଓ ଆଜ୍ଞାରେ ଲୋକମାନେ ହତାଶ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଦେଉଳୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏ ଶୁଭ ସମ୍ଭାଦ ଦ୍ଵିଗୁଣ ପ୍ରତିକର ହୋଇଅଛି ।

ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ପାଠ ନ ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵକ୍ତିତ କରିବାରେ କି ଲଭ ହେବ ? ଉଦର କ୍ଵଳା କି ଆଶା ଭରଣାରେ ନଦାର ହେବ । ସାହା ପଦ୍ୟକୁ ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଦୁଇଥର ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ ତାହାକୁ କେତେ କାଳ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵକ୍ତିତ ରଖିପାରିବ । କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ମନରେ କମିଦାରମାନେ ଧାନ ଅଗ୍ରାପ୍ତରେ ଯେତେ ଲଭ କରିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ କମିଦାର ସାମାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପରି କେବଳ ଅଳ୍ପ ସକାଶେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଶକଣା ମାଫର ନିଶ୍ଚୟ ଅଜ୍ଞାନ ହେଲେ ଏମାନେ ରଜତଙ୍କଠାରୁ ଅଳ୍ପ ବହୁତରେ ଶକଣା ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ ସମୟରେ ସାହା ତାଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ଆସିବ ତାହା ଚାହୁଁଲ ଗୋଦାମରୁ ବସ୍ତୁ ଅସିବ ନାହିଁ ଓ ଅସନ୍ନା ଅପ୍ରେଲ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବ । ଏ ସ୍ଵଳେ ଦେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଦେବା କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଳେଶ ଦେବା ହୁଅଇ । ଏକାବଳୀୟା ସକାଶେ ନରୁପାୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ସମୟରେ ହାଲ ବଜାୟ ଦୁଇ ଦାୟରେ ପଡ଼ିବେ । ରଜତକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଉପକାର ନାହିଁ । ହାଲ ବଜାୟ ଚନ୍ଦ୍ରୀରେ ତାକୁ ସୁଦ୍ଧା ମଗ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ । ଅତଏବ ସର୍ବପ୍ରକାର ବିବେଚନାରେ ଉଚିତ ହେଉଅଛି ଯେ ମାଫର ଆଜ୍ଞା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏକାବେଳକେ ପ୍ରଦାନ କରିନ୍ତୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ତାର ଚିଠିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅବଧି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ହା, ଶାତକାଣ୍ଡ ରାମାୟଣ ଶେଷ ହେଲ ମାତ୍ର ଶୀତା ସ୍ତ୍ରୀ 'କି ପୁରୁଷ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଦେଶର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପ୍ରଜା ମରହତ୍ତ ଗଲେ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଅଂଶ ପକ୍ଷା ଘର ଓ ଚଉକଠ କପାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ, ଏବଂ ସରକାର ସ୍ଵୟଂ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଧାନୁଆ ଚାଉଳ ବିଦେଶରୁ ଆଣି ବିକ୍ରି ସ୍ଥଳରେ ବିପ୍ରର ମାରପିଟ୍ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ନିମିଷ ମାତ୍ରକେ କେଉଁଆଡ଼େ ଯେନିଗଲେ ତାହାର ତଦନ୍ତ ମିଳିଲ ନାହିଁ । ତଥାତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦାରଖ ଅପେକ୍ଷା ରଖନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଶିଶାନରେ ଲମ୍ବ ହୋଇ ନପଡ଼ିଲେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦାରଖ ହେବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଆଦ୍ୟରୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଯେତେ ପରକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏତାଦୃଶ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସ୍ଵାଜୀୟ ହାକିମମାନେ ଅବକାଶାଗ୍ରାଧ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ ନଦେଖି ପରଚକ୍ଷୁରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ ସାହାୟ ଓ

ଗୁରୁଲ ଆମଦାନୀ କର୍ମରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲ ଓ ସେଥିରେ ଯେତେ ଅନୁଷ୍ଠ ହେଲ ତାହା କାହାର ଅବଦାନ ନାହିଁ । ଗତ ନବମ୍ବରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରଥମେ ଦୃଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଓ ଏ ନବମ୍ବରରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଚରଣର ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାପ୍ରକାର ଗୁରୁତର ବ୍ୟାପାରମାନଙ୍କରେ ଯେ ସୁଲେ ଗଜାର ଏତାଦୃଶ ଅଲକ୍ଷିତ ଯତ୍ନ ସେ ସୁଲେ ପ୍ରଜାର ମଙ୍ଗଳର ସାମା କ ?

ଆନ୍ତେମାନେ ବିନତି ପୂର୍ବକ ସ୍ୟାର ସିଫିଲ ବିଡନ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଅକାଳରେ ଯଦ୍ୟପି କି ସେ ଆପଣା କାରୁଣ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ଶକ୍ତିର ଚକ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଟାଳଟାଳରେ ଯେ ରୂପ ତାହା ଶେଷ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅବିଳମ୍ବରେ ଜମିଦାର ଓ ଗୁଣିମାନେ ଯେପରି ଖଜଣା ମାଟିର ସମ୍ପାଦ ପାନ୍ତି ତହିଁପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ଯଥାର୍ଥ ଗଜଧର୍ମ ରକ୍ଷା ହେବ ।

ଯେବେ ଏହି ସ୍ଥିତି ହେବା ଆଜ୍ଞା ଏକମାତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥାନ୍ତା ତେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କର କେତେ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ମଫସଲ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

ଆନ୍ତେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବ ସହରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଳୁଥିବାର ଏକ ପ୍ରସାଦ ଲେଖିଥିଲୁ ଓ ମଫସଲ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ନହେବା ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଦୁର୍ଗୋଷ୍ଠର ସମୟରେ ମଫସଲର ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିଥିଲୁ ସେଥିରୁ ବୋଧହେଲା ଯେ ତହିଁସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କେବଳ ନାମମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ପାନ୍ତି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଅଛି ଯତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେଥିରୁ ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ମୋହରରମାନେ କର୍ମରେ ଅନେକ ହୁଟି କରୁଥିବାର ଦେଖାଗଲା ଓ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଯେ ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ ଅର୍ଥାତ ଗୁରୁଲ ବିଧି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ନାମମାତ୍ରରେ ଚଳୁଅଛି । ସହରରେ ନାନାସ୍ଥାନରୁ ଗୁରୁଲ ଆମଦାନୀ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ମଫସଲରେ ପରକାଶ୍ଟ ଗୁରୁଲ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ । ଯଦ୍ୟପି ଇତାଦି ଏକ ଏକ ସମୟରେ ନୂତନ ଗୁରୁଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ଦାଟଡନ ନ ହେଲେ ତାହା ମିଳୁନାହିଁ ଓ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଏରୂପ ଅବସ୍ଥା ନୁହେଁ ଯେ ଏକାକେଲକେ ଖାତ୍ର ଦାନର ଗୁରୁଲ କଣି

ପାରନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟ ବିଧି ଦୁର୍ଗୋସ୍ଥର ପୂର୍ବ ଯତ୍ନକ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନରେ ସରକାରୀ ଗୃହଲର କଣୋଟ ହେଉ ତାହା ଏକାବେଳକେ ସ୍ଥଳିତ ହୋଇଅଛି । ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନେ ମୂଳମତୁଳ କମ୍ପା ଘରର ସାମଗ୍ରୀ ବିଧି ଦ୍ଵାରା ଯତ୍ୟପି କଷ୍ଟ ମୂଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ଗୃହଲ ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ତତୋଧିକ କ୍ଳେଶ ହୁଅଇ ଓ ଏକ ଏକ ସମୟରେ ଉପବାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟଣା ହୁଅଇ । ବିଶେଷରେ ୧୦।୧୨ ମୌଜାରେ ଏକମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ବିଧିର ଗୋଦାମ ହୋଇଅଛି । ବିଧିଦିନ ଏପରି ଗୋଲମାଲ ହୁଅଇ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୃହଲ ଦେବାର କଠିଣ ହୋଇ ଉଠଇ । ଆନୁମୋଦନେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏହିକଥା ଶୁଣିଲୁ ଯେ ପ୍ରହାର ଭୟରେ ସେମାନେ ସରକାର ଗୋଦାମରୁ କିଛିମତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ମଫସଲର ସରକାର ଗୃହଲ ବିଧିର ସୁନିୟମ ହୋଇଥିଲେ ଏପ୍ରକାର ଦୁର୍ଭବସ୍ଥା ଲୋକଙ୍କର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଆନୁମୋଦନେ ଏହି ଆଶା କରୁ ଯେ ଅଲକାଳ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅଛି ଏଥିରେ ସରକାର ଗୃହଲ ମଫସଲରେ ପ୍ରଚାର ପରିମାଣରେ ବିଧି ହେବାର ବଦୋଦୟ ହେଉ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ମନଯୋଗୀ ହେଲେ ଏ କର୍ମ ସହଜରେ ସିଦ୍ଧ ହେବ ଓ ମଫସଲରେ ଯାଗାଯାଗାରେ ଗୃହଲ ପ୍ରାପ୍ତିର ସୁଯୋଗ ହେଲେ କେହି ସହରକୁ ଗୃହଲ ପାଇଁ ଆସିବେନାହିଁ । ସହରର ବିଧି ଗୋଦାମ ବନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆନୁମୋଦନର ବିବେଚନାରେ କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ ମାତ୍ର ଆଉ ଏକମାତ୍ର କାଳ ମଫସଲରେ ଗୃହଲ ଗୋଦାମ ଜାରି ରଖିବାର ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ଅତଏବ ଆନୁମୋଦନେ ସମ୍ଭାବ କରୁ ଯେ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସାହାଯ୍ୟ ବିଧି ସ୍ଥଳିତ କରି ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚକୋଶରେ ଏକ ଏକ ସରକାର ଗୋଦାମ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ପ୍ରଚାର ପରିମାଣରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୃହଲ ଦିଆଯାଉ କମ୍ପା କମିସନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତି ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଏକ ମୋଡ଼ ନିଧୁକ୍ତ କରି ତାଙ୍କଠାରେ ସରକାର ଖର୍ଚ୍ଚାରେ ଗୃହଲ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଉ । ଏସମୟରେ କେହି କଦାଚ କଦାଚ ଗୃହଲ ଘରେ ରଖିବା ସକାଶେ ଖରଦ କରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ପୁସମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଉ ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ ଓ ସମସ୍ତେ ଏହି ଆଶାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର ହେବ ତାହା କହି ନପାରୁ ଯେଉଁମାନେ ମଫସଲର ଅବସ୍ଥାରୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛନ୍ତି ଏକା ସେହିମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

ଇଷ୍ଟଇଣ୍ଡିଆ ଇରିଗେସନ ଓ କେନାଲ କୁମ୍ପାନୀ

ଏହି ନାମାବଲମ୍ବନ ଦ୍ଵାରା ବିଲ୍ଡରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପରିମାଣରେ ଟଙ୍କା ଆସି ଅସମ୍ଭବ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଶିଳା ବୁଦ୍ଧିର ପଥର ହେଉଥିବୁ ଏଥିରେ ଏ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ହେବ କିମ୍ବା ଏ ଚିନ୍ତାରେ ଅଧ୍ୟାୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଗନ୍ଧେବୁ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ମହାନଦୀ ଓ କାଠ ଯୋଜନା ଚଳନ୍ତୁ ଏଥିପ୍ରକ୍ରେ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝି ନ ପାରି ରହୁ ଶିବେଚନା କରୁଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ କୁମ୍ପାନୀ କେବଳ ଆପଣାର ସର୍ବନାଶର ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଇତ୍ୟାଦି କେତେକପକ୍ଷ ଖାଲି ଏକପ୍ରକାର ନିର୍ମାଣ ଦୋଳ କେତେକ ଜମିକୁ ଜଳ ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବାରେ ଲୋକେ ବୁଝିପାରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧ ନ ହେଲେ ଉକ୍ତ ଖାଲରେ ଜଳ ପହେଇ ଦୋଳ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଅନେକ ଲୋକ ଏପରି ମନେକରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ କୁମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ମାତ୍ର ଉପକାର ହେବନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ବୁଝାଇ । ଏ କୁମ୍ପାନୀ ଯେ କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ସଫଳ ହେବାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନା । ଗୁରୁମାନେ ଯେ କେବଳ ଦୈବ ଉପରେ ନିର୍ଭରକରି ହଟ୍ଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫସଲ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ଏ ବର୍ଷାକାଳରେ ସତରଘର ବୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ ବୋଲି ଯେ କୁମ୍ପାନୀଠାରୁ କେହି ଜଳ ନେବେ ନାହିଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହି ବର୍ଷରେ ଅସମାପ ହେଲା । ଗତବର୍ଷ ଯେବେ କୁମ୍ପାନୀରଖାଲମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ଦେଇ ପାରିଆନ୍ତା ତେବେ ଏତେ କଠୋର କାଳ କଦାଚ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । ସବୁ ବର୍ଷ ମେଘର ପ୍ରାୟ ସମାନ ରୂପ ଜଳ ପଡ଼ଇ ମାତ୍ର ସବୁ ବର୍ଷ ଫସଲ ସମାନ ରୂପ ହୁଅଇନାହିଁ । ଏଥିର କାରଣ ଏହି ଯେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ଫଳ ପକ୍ଷରେ କେଉଁ ସମୟରେ କି ପରିମାଣରେ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା କି କିନ୍ତୁ ଦେବତା ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ରାଜପଦ ପାଇବାକୁ ଗର୍ବିତ ହୋଇ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନେତେବେଳେ ଏକାବେଳକେ ଏପ୍ରକାର ବହୁ ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଯେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ଧକାଳ ପ୍ରବେଶ ହେଲପରି ସର୍ବତ୍ର କେବଳ ଜଳମୟ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ ଓ ତହିଁରେ ଫସଲ କଥା କି ଗ୍ରାମକୁ ଗ୍ରାମ ଘର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସହଜ ନଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଶୁଣି ଏକ ଏକ ସମୟରେ ଅନାବୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତଫଳ ମାନ ଦର୍ଶିଥାଏ । ଏ ରୂପେ ଯେ ସୁଲେ ଇନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟୋତି ପାଳଣରେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟୟ ନାହିଁ ସେ ସୁଲେ ଲୌକିକ ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା ଫସଲ ରକ୍ଷା କରିବାର ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା କୃତ୍ଵାପାଇ ନପାରେ । ଇରିଗେସନ କୁମ୍ପାନୀ ଯେତେବେଳେ ଖାଲମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ଉତ୍କଳ ଦେଶ ଅଧିକାଂଶ ଭୂମିରେ ଜଳପ୍ରଚଳନ କରିପାରିବେ ସେ ସମୟରେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଓ ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ଲଭ ହେବ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଧ ହୋଇଅଛି ।